

VĚTRNÍK

XLIII. ročník

Z obsahu

Slepice

Výmlat

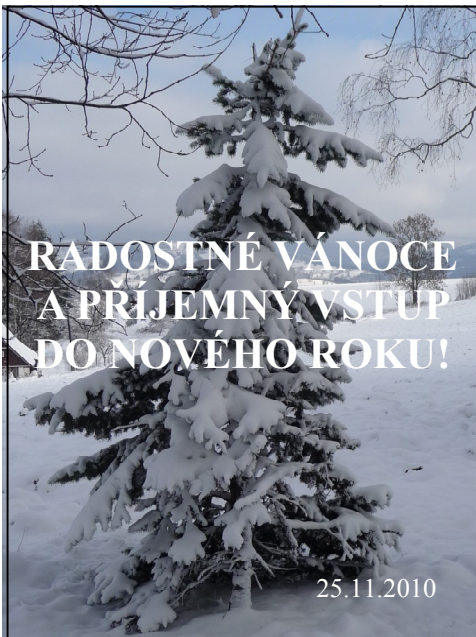
ze Dvorku

Kramářovi

Listopad - prosinec 2010

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Dne 1. 10. proběhlo **37. zasedání** městského zastupitelstva s hlavním bodem – Šachty ski realitní s. r. o. kontra město Vysoké nad Jizerou. Jednatel firmy JUDr. Měchura podmínil udělení souhlasu se zařazením svého pozemku do projektu Splašková kanalizace a ČOV tím, že město převezme do svého majetku a správy veškeré pozemní komunikace v areálu. Blokuje tím vydání stavebního povolení.

Zbývá po mnoha jednáních dořešit zimní údržbu dotčených komunikací. Podle pana starosty je třeba rozhodnout, nenechávat k řešení novému zastupitelstvu.

Dva návrhy smluv – JUDr. Měchury a B. Čecha. Podle něj je rozdíl mezi trvale žijícími obyvateli a majiteli rekreačních objektů. Problém je i v systému údržby, když zde nejsou

trvale bydlící. P. Měchura chce stejná pravidla pro všechny. Vl. Vodseďálek cítí nátlak na město, stejně jako Ing. Hanuš považuje jednání za nekorektní. Ing. Štěpánek – nejedná se o dohodu, ale vynucenou nezbytnost. Nelze připustit, aby padla tak velká investiční akce města. Pánové Hanuš a Ďoubalík jsou proti. Je zde riziko ztráty dotace, apelují i někteří občané, pí Hejralová vyzvala zastupitele, aby ustoupili nátlaku. Potřeba zakomponovat v kupní smlouvě garanci města zabezpečující zimní údržbu areálu – areál se chce stát podle p. Měchury normální součástí města. Nakonec bylo odhlasováno, že zimní údržba se bude provádět běžným způsobem a město převezme pozemní komunikace – v poměru zastupitelů 7 : 2. Smlouva p. Čecha dostane doplněk přebírané komunikace jdou do majetku a správy.

Dále byla odsouhlasena **výběrová komise** na vyhodnocení nabídek a určení zhotovitele zakázky malého rozsahu na služby – „Autorský dohled akce Splašková kanalizace a ČOV“ ve složení J. Matura, F. Matoušek. B. Čech, Ing. Beran a Ing. Zelinková.

Vybráno ze zápisu – I. Ř.

*

V Květech 43/2010 vyšla noticka Vysoké nad Jizerou s fotografií pod názvem **Roubenka**, roubenka, roubenka. Z textu: Celkem 24 poloroubenek utvoří vesničku s náměstíčkem a podloubím i ulicí. Domky naproti skiareálu Šachty budou luxusně vybaveny (i garáží). „Chalupy jsou určeny pro náročnější klientelu,...“ uvedl Josef Měchura, jednatel developerské společnosti. Ač je bude možné obývat celo-

ročně, jde hlavně o rekreační objekty. Z podobných stavení, jež rostou i ve Staré Vsi, nejsou moc nadšení místní lidé ani správa KRNPAP.

*

Chatař chalupář z listopadu 2010 tvrdí, že: „Tolik krásných roubenek s bílým spárováním, které stojí ve Vysokém nad Jizerou, hned tak někde nevidíte. Dýchají novotou, ale zároveň jsou zcela typické právě pro tuto oblast Krkonoš a Podkrkonoší.“ Pro výstavbu poloroubených zčásti zděných rodinných domů mluví rozvoj lyžařských areálů lákající příznivce zimních sportů, v létě zase krásná příroda cykloturisty i pěší. Duchovním autorem projektu je Ing. arch. Pavel Nauman. Inspiraci nalézají tvůrci vesničky ve starých chalupách hlavně v Horní Tříči a ze zhlédnutých fotografií a dokumentů ve Vlastivědném muzeu. Jednotlivé chalupy jsou různorodé. Svým komplexním pojetím tvoří funkční urbanistický celek. Realizaci provádí firma P & P ve spolupráci s tesáři z TEST Stružinec. „Roubenky jsou stavěny naprosto stejnou technologií jako před sto lety.“ Spoje neobsahují žádné hřebíky ani šrouby. Klasický půdorys je 2 : 1 – délka k šířce. Střídání hnědé a bílé barvy, typicky dělená špaletová okna, střecha z plastového šindele. Napojení na elektřinu, vodovod, kanalizaci a plyn. V roubeném přízemí je sednice se záklopovými stropy s překládanými prkny a kachlovými kamny pro přitápění. Ve zděné části je příslušenství a jedna ložnice se šatnou. Podkroví je využito k bydlení. Je zde i druhá koupelna a záchod. Kvůli světlu jsou větší okna

v průčelí podkroví, na balkón jsou vstupní dveře a do střechy je začleněný vikýř na obou stranách. Domy kupují Češi, kteří oceňují kvalitu provedení a mimořádný komfort a polohu.

Vybráno z článku z fotografiemi. I. Ř.

foto PeHe

Výsledky komunálních voleb z 16. 10. 2010 ve Vysokém nad Jizerou

K volbám přišlo 70,76 % voličů.

Pro město a občany 1065 hlasů – Jindřich Matura získal 286 hlasů a Josef Nosek 156.

Šance pro Vysoké 1541 – Ing. Markéta Zelinková 312 a Ing. Marcela Škodová 287 hlasů.

Za zdravý selský rozum 776 – Mgr. Lucie Strnádková 178 hlasů.

ODS 837 – Karel Bárta 234 hlasy.

JINAK 1206 – Ing. Pavel Štěpánek 259 a MUDr. Dana Pohanková 209 hlasů.

Za rozvoj Vysocka 952 – Jaroslav Nechanický 156 hlasů.

ČSSD 240 – nezískala žádný mandát.

*

Ustavující zasedání městského zastupitelstva 8. listopadu 2010

Hasičovna se zaplnila stovkou občanů. Schůzi vedl stávající starosta Jindřich Matura a zapisovatelem byl určen Ing. Jiří Bartoš. Za plné účasti nově zvolených zastupitelů bylo v programu složení slibu jednotlivých zastupitelů, určení ověřovatelů zápisu, návrhová komise, složení volební komise.

Pan Karel Bárta podal návrh na změnu

vadního starosty, který dostává pět hlasů proti čtyřem pro K. Bártu. Při volbě místostarosty dostává K. Bárta čtyři a Mgr. Strnádková pět hlasů.

Návrhy předsedů kontrolního a finančního výboru, které mají po

programu (pořadí a vypuštění některých bodů), odhlasován byl postup podle připraveného programu. Dlouhá

diskuse (včetně příspěvku z obecnictva – Mudr. Lenka Tylová) o možnosti uvolnění místostarosty, který by byl zvolený, oproti úřadu dosazeného jmenovaného tajemníka. Proti návrhu Bc. Jaroslava Nechanického vystoupila Mgr. Strnádková. Byl schválen dosavadní stav

– tajemník a neuvolněný místostarosta.

Nejdůležitějším bodem byla volba starosty města. Z návrhů tajného nebo veřejného hlasování vyšel vítězně tajný způsob. Byly podány tři návrhy na funkci starosty. J. Nechanický navrhuje Karla Bártu, MUDr. Pohanková Ing. Pavla Štěpánka a Josef Nosek Jindřicha Maturu. Ing. Štěpánek se zříká kandidatury ve prospěch dosa-

řech členech. Předsedou finančního výboru se stává Ing. Marcela Škodová

a kontrolního

za K. Bártu, který nepřijímá, předsednictví přijal Bc. Nechanický.

Následuje odsouhlasení oddávajících.

Nikdo se ne-

přihlásil, proto zůstává starosta a místostarosta, kteří mají tuto povinnost ze zákona.

Diskuse:

ostře vystoupil rozhorlený Karel Bárta ml., aby tak za mladé občany vyjádřil svou nespokojenost s tím, že všechno zůstává při starém, že je třeba něco nového. Dostal odpověď, že mladí mohli ve volbách ovlivnit skladbu zastupitelstva a že nejvíc hlasů dostali

přítomní noví zastupitelé.

Dotaz paní Sv. Hejralové směřoval na Ing. Štěpánka, který může být tajemníkem nebo zastupitelem. Zda složí man-

dát, oznámí po čase na rozmyšlenou.
Zasedání zakončila Ing. Škodová přečtením návrhu na usnesení.

foto PeHe

I. Ř.

*

Vážení občané,
rády bychom Vám touto cestou poděkovaly za podporu volebního sdružení „Šance pro Vysoké“. Jako vítězové voleb si důvěry, které se nám a našemu volebnímu programu dostalo, velice vážíme. Zavazuje nás to a budeme se snažit, abychom v rámci místních podmínek jednotlivé body našeho programu obhájily, prosazovaly a postupně naplňovaly. Věříme, že se nám společně s vámi podaří vytvořit ve Vysokém a přilehlých obcích vstřícné a přívětivé prostředí pro všechny generace.

*Ing. Markéta Zelinková
a Ing. Marcela Škodová*

*

Vážení spoluobčané,
patrně není obvyklé, aby se k Vám kandidáti do místního městského zastupitelstva obraceli se svými sděleními i po volbách. Přesto si dovolíme učinit výjimku, neboť bychom rádi vysvětlili některé své povolební kroky a současně cítíme povinnost poděkovat za Vaši důvěru projevenou v podobě 952 hlasů, které jste přiřkli představitelům naší kandidátky.

Tento vynikající výsledek – který mimochodem znamená pěkné čtvrté místo v pořadí všech volebních stran – se sice proměnil v pouhý jeden mandát, troufáme si však říci, že i s jedním křeslem ve vysokém zastupitelstvu budeme mít dostatečný prostor pro ovlivnění budoucnosti našeho města

tak, aby to co nejvíce odpovídalo představám vyjádřeným v našem předvolebním programu, který jste si mohli prohlédnout v předchozím čísle Větrníku.

Úkol to zajisté nebude jednoduchý, což se ukázalo zejména na ustavujícím zasedání zastupitelstva. Jak je již nejspíš dostatečně známo, na tomto jednání se nám nepodařilo prosadit, aby byl Karel Bárta st. zvolen starostou města. Tohoto kandidáta jsme se rozhodli upřednostnit po zralé úvaze. Důležité pro nás bylo, že výsledek voleb zřetelně napověděl, že velká část voličů touží po změně.

Vnímáme vskutku velmi citlivě, že Karel Bárta st. nepatří k lidem nadprůměrně oblíbeným, není oním pověstným miláčkem davů. Jsme však přesvědčeni, že jak jeho dlouholetá občanská angažovanost, tak jeho úspěšná činnost ve funkci starosty místního divadelního spolku ho do funkce starosty Vysokého nad Jizerou výrazně předurčují. Tolik tedy k dějům minulým.

Jediný náš zvolený kandidát Bc. Jaroslav Nechanický se rozhodl, že v zájmu otevřenosti, po níž volalo více volebních stran, se bude stručně vyjadřovat ke všem bodům jednotlivých zasedání zastupitelstva. K zásadním otázkám se pak hodlá vyjadřovat obsáhleji. Máme za to, že se jedná o krok dobrým směrem, který pověst místní samosprávy vylepší významným způsobem.

Svá stanoviska bude prezentovat na internetových stránkách naší volební strany, které najdete na adrese <http://www.zarozvojvysocka.cz>. Na tomto

webu bude návštěvníkům k dispozici i diskusní fórum, na němž bude možno debatovat o záležitostech, které hýbou městem.

Na závěr bychom Vám chtěli ještě jednou poděkovat za projevenou podporu. Zároveň doufáme, že budete v hojné míře využívat našich webových stránek a zejména že nás budete zásobovat četnými podněty pro naši další práci.

Sdružení Za rozvoj Vysocka

*

Co si přáli voliči (?)

aneb – patří nám to (?)

Jakkoli občan vnímal průběh ustavujícího zastupitelstva, zdá se, že vše proběhlo zákonným způsobem. Přesto je zvláštní, když ten kdo slavnostně skládá slib zastupitele vzápětí hlasuje o své úřednické funkci – nepochybně se jednalo o křišťálově průzračnou dobrou vůli. Ale brzy se zapomene, že starostou je ten, kdo jím být původně nechtěl. Že tajemníkem je ten, kdo sliboval tuto funkci v rámci úspor zrušit. A samotná starostova razantní obhajoba postu tajemníka, který si přeče na rozdíl od místostarosty nedělá co chce, snad ani nepotřebuje další komentář. Doplnění o kvalifikačních předpokladech – jejichž základem je znalost předpisů a slušné jednání – bylo skutečnou třešní na zkaženém dortu. Zjevně to nepochopila většina posluchačů, včetně namítající paní doktorky. I když výsledek vyvolal zřetelný údiv a zklamání většiny přítomných občanů – voličů, nikdo – až na jediného mladého muže – se neodvážil svůj nesouhlas vyjádřit v závěrečné diskusi.

Čas plyne a za pár dní bude vše ve starých kolejích. Vzhledem k vysokému počtu kandidátů i voličů se můžeme jevit zvláštním a rozporuplným, že ve výsledku většina občanů vlastně o žádnou podstatnou změnu neusilovala. Není-li tomu tak, mělo by to být do budoucna pro voliče poučením, aby si příště mohli dát pozor na to, kdo je kdo. Kdo s kým je na kandidátce a kdo a s kým ve skutečnosti kuje pikle, to aby nemuselo být některým kandidátům trapně. Neboť i těm co volili JINAK, to přes veškerou snahu zcela jinak dopadlo.

Přesto se pokusme zůstat optimisty, mohlo by být i hůř.

Mgr. Jaroslav Havelka

*

Proč tak a ne JINAK ?

Dne 8. 11. 2010 se uskutečnilo ustavující zasedání zastupitelstva města Vysocké nad Jizerou, na kterém se rozhodlo o obsazení radnice na příští čtyřleté období.

Účast veřejnosti nebývalá. Atmosféra vypjatá. Volba dopadla tak jak dopadla. Jsem přesvědčen, že není vítězů. Zůstali pouze poražení. S touto skutečností se musíme všichni vyrovnat. Naše volební strana obdržela od voličů celkem 1206 hlasů, t.j. 18,22%. Obsadila druhé místo a získala dva mandáty. Volební výsledek nebyl špatný. Přízeň, či nepřízeň voličů, která vede k získání mandátu je však jedná věc a vyjednání potřebné většiny u zvolených zastupitelů je věcí druhou, mnohem těžší.

Toto vyjednávání již nemůže, bohužel, většina voličů žádným způsobem ovlivnit.

Naše volební strana měla upřímnou snahu prosadit některé změny a řídit město JINAK, ale nepodařilo se nám získat potřebnou podporu páteho zastupitele a proto naši zastupitelé hlasovali tak jak hlasovali. Není třeba hledat žádné senzace. Je třeba začít konečně pracovat.

Dovolte mi, vážení spoluobčané voliči, jménem volební strany JINAK poděkovat vám všem za vaše hlasy, za projevy důvěry a přízně. Moc si jich všichni vážíme. Snad vás naše práce pro město v budoucnu přesvědčí o tom, že jste neudělali fatální chybu.

Dovoluji si též za všechny naše kandidáty popřát Vám všem příjemné prožití Vánoc, stále zdraví a hodně odvahy a štěstí.

Ing. Pavel Štěpánek

*

Zasedání zastupitelstva města je plánováno na 13. prosince.

*

Místostarostka Mgr. Lucie Strnádková bude mít na městském úřadě každou středu od 14 do 17 hodin poradenské hodiny pro občany.

*

Relace z Vysokého nad Jizerou proběhly v rozhlase a v televizi.

*

Infocentrum – Sport Falco

Oznámení o zprovoznění webových stránek www.vysokenj.cz, které budou sloužit k podpoře cestovního ruchu ve Vysokém nad Jiz. Budeme se snažit na těchto stránkách poskytnout informace pro návštěvníky, tipy na výlety (na letní i zimní sezónu), fotogalerii – historii i současnost, databázi ubytování a další potřebné informace. Všichni kdo budou mít jakékoliv

připomínky, nebo nápady na zkvalitnění této služby, dále všechny ubytovatele a podnikatele, kteří by chtěli umístit svůj objekt na stránky, necht' se zastaví, nebo pošlou na e-mail: g.havel@seznam.cz.

Gunnar Havel

Pořadatelé kulturních, sportovních a společenských akcí, informace o vaší akci může být i na oficiálních webových stránkách města. Stačí poslat informaci, připomínku, či nápad na webmaster@vysokenadjizerou.cz

Ing. Josef Hejral

*

Informace pro cestující z oblasti „Vysoké nad Jizerou“

V souvislosti s červnovou Optimalizací veřejné dopravy v oblasti Tanvaldska a Semilska byla v okolí města Vysoké nad Jizerou navýšena nabídka víkendové dopravy (na lince 953). Touto nabídkou se kraj (jakožto objednatel dopravy) snaží přiblížit standardům dopravy, na které dbají především západoevropské státy. Souvisí s možnostmi cestování za prací, za zábavou, za turistikou, za nákupy atp. během celého týdne.

V prvních měsících provozu byl zájem o nově zavedené víkendové spoje na lince 953 minimální, což může souviset jednak s charakterem dané oblasti, ale i s tím, že nabídka byla v regionu dlouhou dobu konstantní a o víkendu veskrze nulová.

Na základě vyhodnocení provozu bude od prosince víkendový jízdní řád upraven, preferovaným směrem o víkendu zůstane spojení v relaci Tanvald – Vysoké nad Jiz. a zpět. Nově budou spoje střídavě vedeny na linkách 747 (přes Kořenov) a 953 (přes

Zlatou Olešnici a Plavy). Cestující z Vysokého nad Jiz. mohou díky tarifu IDOL využít obou linek za stejnou cenu.

V Tanvaldě bude možnost přestupu na vlak do Liberce nebo nově autobus (linka 743 Jablonec nad Nis. – Harrachov) ve směru Smržovka a Jablonec. Využijte této nabídky a podnikněte výlet za nákupy, za kulturou nebo za zábavou do Jablonce nebo Liberce.

V Tanvaldě bude taktéž možnost přestupu na vlak či autobus směr Kořenov a Harrachov. Lze tedy objevovat i krásy přírody Libereckého kraje.

Stávající spojení na dálkových linkách do Semil a Prahy zůstává beze změny. Bližší informace lze nalézt na stránkách www.iidol.cz, kde v průběhu listopadu budou zveřejněny i konečné jízdní řády vlaků a autobusových linek platné od 12. 12. 2010, které se v těchto dnech uzavírají.

S přáním příjemného cestování

*Ing. Otto Pospíšil –
KORID LK, koordinátor veřejné
dopravy v Libereckém kraji*

*

Rozsvícení vánočního stromu - sobota 4. XII.

16:00 vánoční koledy, občerstvení
17:00 rozsvícení stromku starostou města, vystoupení ZUŠ Jablonec n.Jiz.
18:00 Fireshow, recitační kroužek, ZŠ Vysoké
19:00 Satori Poniklá
20:00 ohňostroj

Pořádá: Město Vysoké nad Jizerou, restaurace Šachty, infocentrum GUHA a Cykloklub Vysoké nad Jizerou, partnerem akce je Metrostav

Na předvánoční posezení jsou zváni senioři do hasičovny v pátek 10. prosince od 13 hodin.

*

Účetnictví je moje vášeň

Odkud jste přišli?

Z Mělníka. Vlastnili jsme chalupu ve Staré Vsi. Kvůli zdraví dětí a alergiím jsme se sem přestěhovali. Dětem dělala dobře zdejší voda.

Jaké jsi absolvovala vzdělání?

Strojní průmyslovku a ekonomickou dvouletku v letech 1970 – 1972. Celý život jsem účetní. Od roku 1969 v Praze a potom v Mělníku.

Jak jsi začínala tady?

Nejdřív jsem pracovala v Semilech v komunále. Od 2. 5. 1996 jsem ve Vysokém zaskakovala v pokladně za Ivu Havelkovou, která byla na mateřské. Patřila k tomu i evidence obyvatel a poplatky. Po úmrtí paní Věry Ackermannové a návratu Ivy jsem přešla na místo účetní.

Co všechno bylo náplní tvé práce?

Nejdřív jednoduché účetnictví a od roku 2000 podvojně. Plus evidence majetku, mzdy pracovníků, fakturace, sledování čerpání rozpočtu a následné návrhy na změny, které schvaluje zastupitelstvo města. Účetnictví je moje vášeň. To je štěstí. Myslím, že stejně je na tom i moje nástupkyně paní Hana Knížková.

Jak se ti na „městě“ pracovalo?

Pro mě bylo pracovní prostředí bezproblémové. Snažím se s každým vyjít. Při práci na úřadě poznávám prakticky všechny lidi ve Vysokém. Teď už bydlíme trvale přímo tady.

A co teď, když končíš?

Do důchodu se taky těším. Nejdřív

jsem si
myslela,
že nebudu
mít co
dělat, ale
mám plno
plánů.

*Prozradíš
jaké?*

Turistiku,
lyžování –
sjezdovky
i běžky,

vnoučata, cestování, kamarády, ráda
hraju karty, a další vášeň – četbu. A
chci si znovu pořídit pejska, ale budu
ho chodit venčit do přírody, kterou
miluju. Taky ráda houbařím.

*Tak si to všechno užij ve zdraví a díky
za dlouholetou spolupráci.*

*Krátce jsme si povídali s **paní Jindrou***

foto I. Havelková

***Kellnerovou**, která odchází do důcho-
du, abychom si připomněli její čtrnácti-
leté působení na městském úřadě.*

Ivana Řehořová

CÍRKVE

Římskokatolická

Kaple na vysocké faře z dob devade-
sátých let minulého století a působení
jabloneckého faráře Josefa Mazury
byla vysockým farářem R. D. ThDr.
Antonínem Sporerem letos v září hned
zcela zrušena a taktéž tedy bohoslužby
v ní a rovněž i polední víceméně latin-
ské mše svaté dvakrát do měsíce dříve
konávané loukovským kaplanem R. D.
Vítelem Jůzou ve vysockém kostele.

**Půlnoční 24. prosince začíná v kos-
tele sv. Kateřiny o půlnoci, to je ve
24 hodiny.** mlj

*

Církev československá husitská

Přijměte pozvání k společnému prožití
adventu

**Adventní koncert s koledami a tan-
cem**

Sbor Dr. K. Farského, Neděle 12. 12.
v 17 hod., vystoupení žáků ze ZUŠ
Jablonec nad Jiz., vstupné dobrovolné.

Sex a náboženství

Přednáška pro věřící i nevěřící veřej-
nost: Etický a kulturní vliv nábožen-
ství na sexualitu člověka, přednášející:
ThDr. Martin Chadima ThD., úterý
14. 12. v 18 hod., ve vytápěné zimní
modlitebně, vstupné dobrovolné.

Pořad bohoslužeb o Vánocích

24. 12. ve 23 hod. – půlnoční boho-
služba

26. 12. v 10 hod. – štěpánská boho-
služba se svátostí křtu

31. 12. v 15 hod. – bohoslužba s podě-
kováním za starý rok

1. 1. 2011 v 15 hod. – ekumenická novoroční pobožnost ve Sboru Dr. K. Farského

Přeji nám všem, ať zazáří v našich životech vánoční tajemství narozeného Spasitele, abychom v narozeném dítěti poznali Boží obdarování, které inspiruje i k našemu vzájemnému obdarování obyčejnou lidskou dobrotou a láskou. Požehnané Vánoce i celý rok 2011. *Jaroslav Křivánek – farář*

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Hon na drobnou zvěř MS Kalifornie Vysoké nad Jizerou

V sobotu dne 6. 11. 2010 pořádalo myslivecké sdružení Kalifornie Vysoké nad Jizerou již tradiční hon na zajíce a bažanty. Počasí na počátku listopadu bývá v posledních letech většinou nakloněné myslivosti, a tak i v letošním roce nám i přes drobné dešťové přeháňky dopřálo dobré podmínky pro lov.

V duchu mysliveckých tradic a dobrých přátelských vztahů mezi myslivci nám bylo potěšením přivítat mnoho dlouholetých kamarádů a přátel. Hon byl naplánovaný v lokalitě „V Dolích“, kde proběhlo celkem 11 lečí. Lovili jsme zvěř zajíce polního a bažanta obecného. Při plánování lovu zvěře jsme vycházeli z provedeného sčítání zajíců a bažantů před lovem tak, aby po provedeném lovu zůstal v přírodě dostatek zvěře pro další reprodukci. Kmenové stavy bažantů v průběhu roku doplňujeme zvěří, kte-

rou odchová v bažantnici hospodář Petr Patočka. Po provedeném lovu jsme na „výřadu“ vzdali společně čest ulovené zvěři. S letošním průběhem honu a dosaženým úlovkem 3 zajíců a 33 bažantů můžeme být vcelku spokojeni.

Předseda a hospodář sdružení na závěr poděkovali všem zúčastněným za bezvadný průběh honu, vyzdvihli dodržování bezpečnosti při střelbě, ocenili práci loveckých psů a pozvali přítomné na „poslední leč“ do „hasičárny“. Zde bylo připraveno myslivecké pochoštění, jak pro účastníky lovu, tak i pro širší veřejnost. Také v letošním roce se poslední leč nesla v duchu tradic, a proto nechyběl „myslivecký soud“ a bohatá tombola. S podporou sponzorů v ní byly velice hodnotné ceny a nechyběla ani atraktivní zvěřina – zajíci, kachny divoké, bažanti, také ryby a hlavní ceny – krocan divoký, prase divoké a muflonka. Shrňme-li průběh honu, lze jej označit za myslivecký svátek, jehož oslava byla velice náležitá. Veliké poděkování patří zejména ženám a přítelkyním našich členů, které jako každoročně byly nepostradatelnými pomocnicí, dále všem sponzorům a členům našeho sdružení.

I přes současné životní podmínky pro zvěř ve volné přírodě se našemu mysliveckému sdružení Kalifornie Vysoké nad Jizerou stále daří udržovat v krajině původní druhy drobné zvěře. Ještě stále v takovém množství, které nám umožňuje tuto zvěř obhospodařovat lovem. I přes některé negativní reakce odpůrců myslivosti, práce, kterou naši členové pro management zvě-

ře a jejího životního prostředí vykonávají, je nadějí, že také budoucí generace uvidí ve volnosti tu a tam bažanta nebo zajíce. Pokud by zájem ze strany myslivců o zvěř a její životní podmínky ochabl, lze očekávat, že při současném vztahu některých „milovníků přírody“ ke krajině, ale i při bezprecedentním ničení soukromému majetku některými „volnočasovými aktivitami“ toto přírodní bohatství, včetně tradic a zvyků v myslivosti, nenávratně ztratíme. *Bc. Jiří Poláček*

ZDRAVOTNICTVÍ

Podzim v ústavu

Široká veřejnost má spojeno jméno Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou podzimní období s čerstvými úrazy z okružních pil a dalších prací při přípravě dřeva na zimu. Přijíždějí k nám také poranění cyklisté z posledních podzimních vyjížděk, kdy jsou překvapení mokrým terénem s vlhkým listím. Jsme na tyto úrazy připraveni stejně jako na širokou škálu dalších úrazů s nemocí. Jsme potěšeni, že se můžeme specializaci v oboru chirurgie ruky plně věnovat a zkoušet i nové léčebné metody a postupy. O nich potom naši lékaři přednášejí na různých kongresech a vzdělávacích akcích.

Významnou prezentací našeho ústavu je vyžádaná přednáška na téma „Rekonstrukce po zlomeninách předloketních kostí“, kterou 2. listopadu přednesl MUDr. Radek Kebrle na 11. světovém kongresu Mezinárodní společnosti chirurgie ruky v korejském

Soulu. Další přednášky MUDr. Kebrle plánuje v Košicích. Zaměřil se na ortopedická témata: „Paklouby skafoidu (Nezhojení člunkové kosti)“ a „Zkracovací osteotomie ulny (Zkrácení loketní kosti při poškození zápěstí)“.

Důležitá byla účast našich lékařů na VIII. Slovenském kongresu chirurgie ruky, který se konal v říjnu v Bojnicih. Účastnili se ho tři lékaři a dvě zdravotní sestry. Paní primářka MUDr. Alena Schmoranzová přednesla zajímavé téma „Rekonstrukce úchopu u dětí s radiální hypoplasii (Rekonstrukce palce u dětí s vrozenou vývojovou vadou)“ a předsedala jedné odborné sekci. Mladá lékařka MUDr. Daniela Horáčková se věnovala tématu „Konzervativní léčba zlomenin základních článků tříčlankových prstů“ a byla členkou předsednictva další sekce. Ze sestřiček dostaly příležitost dvě téměř nejmladší Iveta Kurfiřtová a Bc. Eva Jindřišková. Vypracovaly si zajímavou přednášku „Péče o dětského pacienta s poškozenou rukou“. Paní primářka byla jmenována rytířkou řádu hradu Bojnice za zásluhy o chirurgii ruky.

Doménou MUDr. Ludmily Fialové je péče o spastické pacienty, mezi které se řadí nemocní po dětské mozkové obrně, po operacích a úrazech mozku, po centrální mozkové příhodě a po zánětlivých onemocněních mozku. Přednášku „Šlachové posuny u spastické horní končetiny“ přednesla v Rehabilitačním ústavu v Kladrubech a tématem „Rekonstrukce spastické horní končetiny“ obohatila Konferenci České a slovenské myoskeletární me-

dicíny ve Fakultní nemocnici Na Homolce v Praze. S podobným námětem vystoupí MUDr. Fialová na Konferenci Společnosti pro rehabilitační a fyzikální medicínu v Lékařském domě v Praze na konci listopadu. Tato naše lékařka se také jako jediná z České republiky účastnila Kongresu Evropské společnosti chirurgie ruky v Bukurešti v Rumunsku a to s přednáškou „Operace lokte u spastických pacientů“.

Na atestaci z plastické chirurgie se připravuje MUDr. Tomáš Hellmuth. V rámci předatestační přípravy přednášel v Brně pro lékaře a mediky na téma „Sudeckova algoneurodystrofie (Syndrom odcizení ruky – potíže po úrazech, projevující se odvápněním, ztuhnutím, otokem, omezením pohybu a bolestivostí)“. Laickou veřejnost seznámil s „Léčbou bolestí lokte“.

Proces celoživotního vzdělávání ve zdravotnictví je nepřetržitý a náročný. V druhém pololetí navštívily naše zdravotní sestry semináře pořádané nemocnicí v Semilech a v Jilemnici. Jedna sestra se účastnila celostátní konference o sterilizaci a dvě pojedou na specializační kurz pro přípravu sálových instrumentářek.

Byli jsme potěšeni zprávou, že naše zdravotní sestra Iveta Kurfirťová byla vybrána do finále soutěže „Nejšetřička“, vyhlášená druhým rokem firmou Batist z Červeného Kostelce. Celkem se přihlásilo 408 sestřiček a 5 zdravotních bratrů z celé České republiky.

Ze všech přihlášených sester bylo vybráno deset zdravotních sestřiček, které se utkají ve finále 4. prosince 2010

v Náchodě v Městském divadle Dr. J. Čížka. Těchto deset vybraných sestřiček se utká v disciplínách jako je představení, otázka od poroty, módní přehlídka sesterských uniforem, či úkol ze zdravotvědy.

Jsm rádi, že trvalou odbornou přípravou přednášek a účastí na vzdělávacích akcích můžeme zaručit vysoký standard práce na našem pracovišti.

*Ing. Marcela Škodová,
ředitelka ústavu*

*

S koncem podzimu nás čeká kouzelné adventní období, proto připojujeme pozvánku na náš tradiční koncert:

Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou

**Vás srdečně zve na benefiční vánoční koncert,
který se koná v sobotu**

11. prosince 2010 v 18 hodin

**v kostele sv. Kateřiny
ve Vysokém nad Jizerou.**

**Vystoupí Dětský
folklórní soubor Špindleráček
pod vedením manželů
Jana a Františka
Tauchmanových.**

**Přijďte si s námi užít kouzelné
chvilky adventu a neopakovatelnou
předvánoční atmosféru.**

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Smutné a pochmurné podzimní počasí přesně vystihuje náladu ve škole. Žáků ubývá a to je zlé. Letos v září nastoupilo do školy zase o 11 dětí méně, což je docela velká částka, o kterou byl snížen rozpočet na poslední měsíce roku 2010. Jedním procentem z rozpočtu se přidaly povodně a nepříjemnosti jsou zde. Od října jsme museli provést nepopulární úsporná opatření. Snížení osobního ohodnocení učitelů i vedení školy, spojování tříd na některé předměty (a tím přepracování rozvrhu), v některých případech snížení úvazku a došlo i na propouštění. Byla snížena i kapitola ONIV, ze které se platí plavání žáků 3. a 4. třídy, zákonné pojištění zaměstnanců, další vzdělávání pedagogických pracovníků a pracovní cesty učitelů, osobní ochranné pracovní pomůcky uklízeček a kuchařek, nemocenská a hlavně učebnice a pomůcky. Takže je v současné době stop stav na veškeré nákupy. Chápeme vážnost situace a doufáme, že bude docházet už jen k jejímu zlepšování. Určitou naději vkládáme do školního roku 2011/2012, zapojíme se do projektu EU – peníze školám a vybavíme školu moderními pomůckami.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

*

Beseda s nevidomým člověkem

Dne 19.10. 2010 do ZŠ ve Vysokém nad Jizerou přijel nevidomý P. Mejšnar ze Semil v doprovodu manželky a svého psa.

Celá beseda byla velice poučná a zajímavá. Skládala se z několika částí: v první nás seznámil s pohybem v okolí, ve druhé nám ukázal pomůcky a ve třetí jsme se mohli ptát na věci, které nás zajímaly.

Při pohybu po městě si někdy vystačí sám, ale pomáhá mu buď jeho pes, nebo také manželka. Občas požádá i někoho na ulici, proto nás seznámil s tím, jak bychom se měli chovat, osloví-li nás někdo takový.

Nejčastěji používá hodinky, které nahlas oznamují čas; mobil, který „mluví“; slepeckou hůl; „hladinku“ – přístroj, který se vloží do sklenice, a proto si dokáže nalít sám vodu, aniž by sklenici přelil. Ke čtení mu slouží přístroj, který text skenuje a potom ho čte. Používá psa border kolii, ale výcvikem procházejí také labradoři. S ním stačí projít dráhu a on si ji už zapamatuje.

Pán nás poučil o tom, jak bychom se měli chovat, což určitě mnoha divákům pomohlo, kdyby jednou na někoho nevidomého narazili. Dále nám vysvětlil, jak se dá žít, aniž bychom viděli.

Celá beseda byla velice poučná. Určitě se lidem nejvíce líbila část s pomůckami, protože o některých se ani nevědělo, že existují. Určitě nás odradila, abychom zbytečně neohrožovali své zdraví.

*Michael Chlum, Jana Králíková,
Monika Plíhalová (8. třída)*

ISS

OSLAVY

Konec měsíce října se nesl v duchu

příprav na blížící se kolaudaci zateplení budov a oslavu 90 let založení školy. Snažení všech zaměstnanců, ale i mnohých studentů vyvrcholilo ve dnech 27. a 28. října 2010.

Do 25. října se mohli studenti přihlásit do soutěže „Oslavy očima žáků“. Jejich úkolem bylo vytvořit prezentaci, která by ukázala, jak se škola vyvíjela a měnila v průběhu celé své historie. Cenné informace jim byly poskytnuty vysockým muzeem, pamětníky a mnohé se jistě dalo vyhledat i na internetu. Této akce se zúčastnily tři dvoučlenné týmy. Plody jejich práce byly učitelům i ostatním žákům odprezentovány 12. listopadu, kdy také proběhlo vyhlášení výsledků. Na 27. října byla stanovena mimo oslav založení školy i slavnostní kolaudace nově zateplených budov ško-

odboru školství, mládeže, tělovýchovy a sportu, paní Ing. Jiřina Princová, dále zástupci firem ŠkodaAuto a Bosch, úřadů práce, smluvních pracovišť, odborné veřejnosti a představitelé města Vysoké nad Jizerou.

Brány budovy se jim otevřely o desáté hodině dopolední, kdy byly slavnostně zahájeny oslavy 90 let školy spolu s kolaudací zateplení areálu školy. Po úvodních proslovech ředitelky školy a hostí následovala prohlídka školy a malé občerstvení všech přítomných. V odpoledních hodinách usedli zaměstnanci školy ke slavnostnímu obědu. Příjemnou atmosféru shromáždění podtrhla paní ředitelka Ing. Markéta Zelinková. Shrnula několika větami průběh celé akce, vynaloženou energii, práci a finanční podporu mnoha příznivců školy, vyjádřila poděkování předchozímu vedení školy a za všechny přítomné přání, aby dílo sloužilo dalším generacím.

ly. Pozvání na tuto akci přijali představitelé Libereckého kraje: náměstek hejtmána pro resort školství, mládeže a tělovýchovy, pan Bc. Radek Cíkl, člen rady kraje pro resort ekonomiky, investic, správy majetku a územního plánování, pan Zdeněk Bursa, vedoucí

Ačkoli se v ČR slavil 28. 10. státní svátek a řada lidí si užívala volného dne, brány ISS Vysoké nad Jizerou zůstávaly otevřeny dokořán. Na toto datum totiž přichystala škola Den otevřených dveří pro absolventy a širokou veřejnost. Již v půl desáté se ve školní jídelně sešli bývalí zaměstnan-

ci, kteří jsou dnes již v důchodu. Setkání se neslo ve veselé a uvolněné atmosféře. Připíjelo se, jedlo, povídalo, vzpomínalo... a čas příjemně utíkal. Jako poděkování za práci, kterou zde bývalí zaměstnanci vykonali, dostal každý skleničku na víno s pámatečným motivem.

Po desáté hodině se škola naplnila dalšími návštěvníky, kteří si přišli připomenout časy strávené v lavicích, i těmi, kteří se prostě jen chtěli podívat na to, jak nově obléknutá budova vy-

padá zevnitř. Mnozí využili možnosti nechat se provést některým z učitelů po budovách a nahlédnout do jindy uzamčených tříd. Objevovaly se zde tváře těch, kteří opustili školu nedávno, ale i těch dříve narozených. Nejstaršími absolventy, kteří „přišli pobějt“, byli pan Žanta a pan Patočka. Školu ukončili v roce 1939.

Věřím a doufám, že všichni odcházeli spokojení a příjemně naladění a že se jim u nás líbilo.

Na závěr mi dovoluťe vyslovit přání, ať se za 10 let při té „stovce“ zase ve zdraví sejdem!

*Lucie Kubátová,
učitelka ISS Vysoké nad Jizerou*

Pomůže to?

Prostranství kolem hotelu Větrov je soukromý pozemek. To ale vůbec nevadí některým majitelům psů a mládeži s vandalskými sklony. Přes upozornění na cedulích jsou psi na pozemku venčeni a věřte, že je nepříjemné, když hosté hotelu na procházce šlápnou do psích výkalů. Stejně tak děti z mateřské školy, kterým je umožněno s paní učitelkou využívat park. Prosíme, aby majitelé psů chodili venčit své miláčky na vykázaná místa podle vyhlášky vydané městem. Kdyby si alespoň po nich uklízeli. Taky byste asi nechtěli mít na vlastní zahradě pozdravy od cizích psů. Stejně to vypadalo i během národní divadelní přehlídky. Je to vizitka. Jezdí sem lidé z celé republiky a v sezóně i z ciziny. Víme, že stejná situace je i ve městě, ale lidé by se už měli naučit respektovat soukromí. To se bohužel týká i motorek. Nevadí nám, když sem občané chodí na procházky, ale dělat tady nepořádek a ničit, pálit dřevo připravené pro zákazníky, nechávat po sobě odpadky zvláště v podobě flašek, to už opravdu hraničí s porušováním nejen slušnosti, ale i zákona. Několikrát už byla rozbitá i vitrina u vchodu. Proto máme dohodu s policií v Rokytnici nad Jizerou, aby alespoň jednou týdně zajížděli k hotelu.

Prosíme tedy všechny, kterých se to týká, o trochu ohleduplnosti a dodržování pravidel na soukromém území kolem hotelu, aby se chovali tak, jak by sami chtěli, aby se ostatní chovali k nim.

*Lenka Bělohlávková –
zpracovala I. Ř.*

Připojuji se s otázkou, které čuně dává pytlíky s psími bobky na cizí popelnice?

Pracovnice městského úřadu, které uklízejí v parku, zase překvapilo, že někteří lidé zde lámou větve stromů, aby si jimi ozdobili hroby na hřbitově. Zvláště po víkendu se stále objevují pytle s odpadky po městě – u školy, na náměstí u potravin, od návštěvníků, „luftňáků“ a jiných dobráků, kteří už nevědí kde všude by se odpadků a nepotřebných věcí zbavili. I. Ř.

*
————— * —————

Kulturní komise

Komisi založil po domluvě s panem starostou Maturou Ondřej Hájek (zvaný hrabě Nístěj) za Občanské sdružení hradu Nístějka. Oslovil zástupce knihovny, muzea a DS Krakonoš. Tehdejší starosta divadla Honza Vaverka st. nás jednou pozval do divadla a Michal Jakl několikrát do muzea. Jinak jsme se scházeli a dosud scházíme v knihovně. Zápisů z našich dlouhých schůzí se nejdřív ujal se svým specifickým humorem Michal, ale brzo to spadlo na mne. Záписы jsou uveřejňovány na stránkách města, ale reakce ze strany zastupitelstva nebyly žádné. I snaha o účast pana místostarosty alespoň na jedné schůzi vyšla naprázdno. Poprvé jsme se sešli 5. listopadu 2006.

Co všechno jsme probírali? V r. 2007 plastickou mapu, KDP, sloupky, označení knihovny, pálení listů v parku, městskou kroniku, divadlo, Větrník, IC, brožuru, muzeum, divadelní stezku, dětské hřiště, stránky města, objekty památkově chráněné i nechráněné a potřebu jejich soupisu, propagač-

ní mapy, rozpočet města, kulturní dění.

Obsáhlé diskuse vyústily i v některé návrhy – žádost o rozpočtové částky na kulturu, na opravy soch – ruky na Šibeničním vrchu, nejstarší sochy. Nepodařilo se získat výhled všech akcí na rok od ostatních organizací, aby mohl být vypracován Kulturní kalendář (návrh Josefa Jirouše), Nístějka nebyla převzata do vlastnictví města, nebyly vylepšeny směrovky (ÚCHR a PCH, divadlo), nebylo vyhověno žádosti o čísla popisná, která podle zákona mají být na každém domě, obno-

va jmen ulic také zatím neproběhla, dokonce jsme projevíli snahu o pátrání po bustě K. Kramáře. Podařilo se (na popud D. Dědovského) zachránit kameny k stání při čerpání vody – součást památkově chráněné vážnice ve vysokém Zákostelí. Byly znovu osazeny i když jiným způsobem, než bylo původní. Už skoro od počátku jsme jednali o potřebě propagačního materiálu o městě i o Vysokém turistickém okruhu.

Nedotažená byla zatím myšlenka dohledu nad památkově cennými objekty a lokalitami města a připojených obcí, aby nedocházelo k nežádoucím zásahům. Dále jsme důsledně nedodrželi provádění poradní pravomoci k sbír-

kotvorné činnosti Vlastivědného muzea. Splněn byl požadavek vývěšního štítu na novou městskou knihovnu, kde dlouho žádný nebyl. Nepodařilo se vytvořit redakční radu Větrníku a získat terénního pracovníka.

Naše jednání jsme doplňovali tzv. výjezdy nebo výšlapy. Už na 6. schůzi 30. dubna jsme přehlédli ještě před rekonstrukcí plastickou mapu v altánu, prošli místní hřbitov a prohlédli funerální památky. Ovšem dosud jsme se nedostali k sepsání přehledu hrobů cenných architektonicky, etnograficky a osobnostmi. Dokumentace a ochrana by byla na místě. Kamenné piniové šišky zcizené na vstupní bráně by si zasloužily obnovu. Pokračovali jsme cestou Z. Róna (už tehdy byly cedule v neutěšeném stavu a jsou dosud) k Marinkovu kříži, pak kolem bývalé Varoulovy skály k smírčím křížům a pomníčkům na roprachtickém katastru. Na šibeničním vrchu socha Máří Magdalény ještě bez ruky. Dále přes polorozpadlou Kozinu a ke křížku v lese u Roprahtic. Zjistili jsme, že modrá trasa byla zrušena a žlutá je vedena kolem hřiště (v té době s hromadou na pálení čarodějnic) a od kostela na náměstí po hlavní ulici a vyhnula se Zákostelí s pomníkem padlých, deskami J. Skrbka a Z. Róna i vážnicí. Ukončení cesty kolem kapličky sv. Anny následně proběhlo výše zmíněnou záchranou kamenů této vážnice.

V červnu jsme zaznamenali konferenci v Kramářově vile k výročí filosofa J. Patočky. Výjezd na koupaliště a zjištění stavu, a na Nístějku, kde jsme viděli stopy po nelegálních vykopáv-

kách. Žádost komise městskému zastupitelstvu s těmito body: pravomoci k navrhování památkových objektů k ochraně předběžné zjišťování cenových a jiných nabídek k restaurování památek města aj. kulturním činnostem chystané propagační tisky ke korektuře, aby se nešířily nepřesné informace dohled nad ochranou hřbitovů i zatracených tradičních etnograficky cenných hrobů.

11. července jsme obhlédli podrobně náměstí a přilehlé domy a konstatovali snižování urbanistické hodnoty.

V září jsme prohlédli rekonstruovanou budovu divadla Krakonoš. V listopadu jsme společně navštívili paní učitelku Hnykovou v rokytnickém domově důchodců.

Posledního července jsme podnikli výjezd s výšlapem. Přes Barejtův kopec, kde jsme se zastavili u xeroxové-

ho obrázku sv. Josefa na místě údajné dávné sochy z r. 1777. Mnoho lidí se podílelo na zvelebení, což je chvályhodné, i když bez odborného restaurátora. Na dochovaném podstavci vedle reliéfu sv. Kateřiny Alexandrijské se objevují jinde neobvyklá zobrazení – reliéf Panny Marie kojící Ježiška a reliéf sv. Isidora. Škoda, že historický pískovcový podstavec byl neodborně očištěn od mechů. (Odborný výklad Michala). To byl výchozí bod do Helkovic, kde jsme procházeli i obtížně přístupné terény Šachovce, v části obce začleněné do geoparku Český ráj – přírodní krásy. Na zelené turistické značce 4276/8a je směrová šipka z r. 1976 – 7 km k ústí Vošmendy s chybným nápisem Ústí Vešmendy 7 km. Prohlédli jsme si úhledné úpravy nábřeží rybnatého potoka či náhonu poblíž někdejší brusírny Karla Hudského a pěkně stavěné ježky z polínek u domu dále v údolí. Po značně náročné prohlídce terénu nad domy č. 37 a 47 (malíře Laurina) se stodolou datovanou nápisem „1932“ ve štítě, přes zarostlé a rozbahněné cesty dorazila komise k nově vystavěné garáži nebo snad helkovické hasičské zbrojnici poblíž domu č. 5. Její vzhled jsme uznali za vhodný a nerušivý do zdejší pozoruhodné krajiny. Starobylá kaple sv. Jana Nepomuckého nepochybných kamenických a kulturně historických kvalit stála v rozvalinách tehdy ještě s původními dveřmi. I my jsme upozorňovali na její stav. Dnes už je v novém. Výlet byl objevný, až dobrodružný a velmi zdařilý a zábavný.

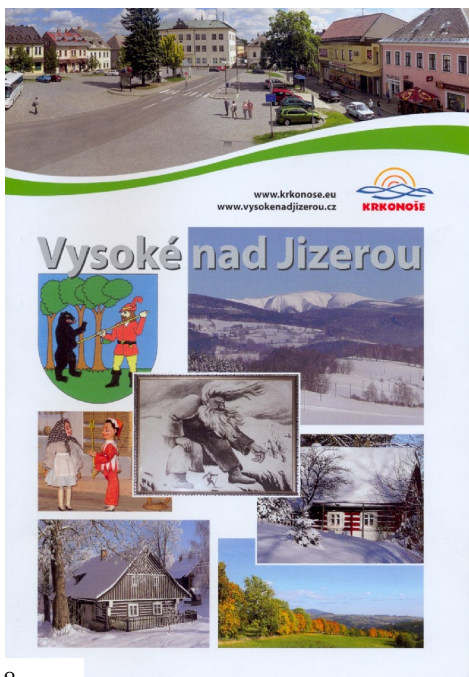
Příště dokončení – 2008 – 2010.

Ivana Řehořová

foto Jan Vaverka st.

Vyšla publikace o městě Vysokém nad Jizerou

Předcházela tomu dvouletá práce Kulturní komise, Ondřeje Hájka, Ivany Řehořové a Jana Vaverky st. Autorkou textů je Ivana Řehořová, která využila pramenů Vlastivědného muzea a Městské knihovny. Snímky pocházejí jak ze starších zdrojů, tak i od současných fotoamatérů. Místní mapy jsou prací Jana Vaverky st. O finanční podporu a zajištění financí se postaral pan starosta Jindřich Matura. Připomínky k textům měli Bc. Michal L. Jakl z Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jiz. a okolí, Mgr. Blanka Kučerová (*Čičová*) a Gunnar Havel. Graficky upravil Martin Bělohradský. Zatím vyšlo nákladem 1000 ks.

Publikace zaujme na první pohled krásnými obrázky, které na křídovém papíře pěkně vynikají a dokumentují text. Najdete tam vše, co je pro město a jeho okolí pamětihodného, typického a mimořádného, včetně překrásného okolí. Publikace obsahuje i mapky zařízení Městského úřadu, zdravotních služeb, sportovních a kulturních zařízení a školství, včetně možností ubytování, prodejen, pohostinství, mapek okolí, tipů na výlety. Pro místní obyvatele i pro návštěvníky města, turisty a lyžaře, je plná informací a tipů pro prohloubení zájmu o město i jeho okolí. Nechybí tam nic, co by člověk zde žijící měl znát.

Povedla se a moc děkujeme všem, co se o ni zasloužili.

*Jana Vaváčková,
Brožurka je neprodejná a pro zájemce
k máni i k dispozici
v městské knihovně, muzeu
a informačním centru.*

VÍTE, ŽE...

Také v kulturním domě v Jablonečku se představil DS Krakonoš se svou hrou **Bejvávalo** 22. října.

Disco Vysoké a Laser show jste mohli navštívit 23. října.

Crazy bar pořádal opět diskotéku, tentokrát 29. října halloweenovou.

Vyjížd'ky **na koních** i výcvik můžete absolvovat u Slavíků ve Třiči.

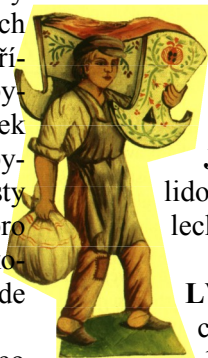
O borovici u Roprachtic píše nostalgicky i Antal Stašek ve 3. díle svých

Blouznivců našich hor v kapitole Voborský.

Pan Ivan Tišnovský v V. ročníku časopisu **Betlemář** v čísle 24/2010 uveřejnil článek

Jarka Janda

– lidový umělecký tvůrce.

LV interieri na hlavní ulici byly **vykradeny**. V noci 11. listopadu. Ráno byly vypáčené zámky. Přivolaná kriminálka dosud vyšetřuje. Zmizel počítač, zařízení, vše co šlo odnést bez demonstování. Škoda je vyčíslená přes 100.000 Kč. Zloději si v klidu všechno odnesli ve velkých taškách, které našli na místě.

*

Na **vepřových hodech** jste si mohli pochutnat ve Spořitelně od 26. do 28. listopadu.

Z KULTURY

„Jak se točil Krakonoš“...

Jak se točila zvířátka: Krakonoš měl svou hlídací sojku, ta musela hrát a mluvit přesně, takže byla použita loutka. V jednom díle chytá Trautenberk ptáčky do klecí na prodej. Klece byly proutěné – krásné – z Mělníka, ptáčky skuteční. Zvířátka nám dodával jeden člověk, dle mého cirkusák, na jeho

jméno se již nepamatují. Jezdil Škodou 1203 a na přístrojové desce s ním jezdila opička v tričku a kalhotkách s laclem. Ptáčků nám dovezl plně klece, dobrá stovka jich byla určitě. Z klecí jsou v pohádce nakonec vysvobození, takže to v našem ateliérovém lese švitořilo až se hory zelenaly ještě několik dní, než i ten poslední vrabčáček vylétl větrákem z „Krakonošova“ domů na Smíchov. Ve scénáři je napsána scéna, kdy dva zajíčci sedí na mechu u trsu kvítí. No prosím – není nic jednoduššího – řeknete. Vysvětlíte tu roli ale dvěma zajícům! Ten den se točilo jen se zvířátky – zajíčci byli první. Náš cirkusák píchl před záběrem „herci“ slabou uspávací injekci a jelo se naostro: „Trávu orosit, osvítit, zaostřit záběr, jeden zajíc, druhý zajíc, na místa, kamera...jede..klapka..!“ Prásk! „Zajíci po..pr..vé.“ se lekli klapky, dupli zadníma, huplí do lesa, přeskočili Sněžku a šup, byli pod horama – doslova! Tehdy jsem byl nejmladší a nejtenčí, tak to safari pod terénem Krkonoš mezi nožičkami podpěr terénu se smetákem zbylo na mně. Dobrou hodinu to trvalo, tím hůř, že s časem vyprchávalo uspávací a zajíce to mezi stropem z „hlíny“ půl metru od podlahy ateliéru bavilo jako doma a po bříše se plazícího smetáka vyloženě nebrali za rovnocenného nepřítel. O radách kolegů a štábu, rozebírajících kdes nade mnou vědecky nastalou situaci, ani nemluvě! Cirkusák zvážil problém a do stříkačky nasál dvojitou dávku uspávací. Zajíci tak poklímávali nad pampeliškou a srnka u krmelce by se nelekla ani výbuchu sopky. Což o to - zajíc sice bě-

há rychle, nicméně pořád po zemi - to jde – ale co ti s křídly?! Tak když měl na ceduli „Tady je Krakonošovo“ sedět v záběru bažant, pro jistotu jsme si ho pojistili silonovým vlascem za nohu k očku zezadu na ceduli, aby to nebylo vidět. Bažant byl parádník – do filmu jak stvořený. I dostal svou dávku uspávací, posadili jsme jej na místo, přivázali vlasce a pryč ze záběru. Kamera se rozjela, ticho, klapka – točí se – záběr na 10 vteřin – jedenadvacet, dvaadvacet, třiadvacet... bažant parádník zavírá oči a „čtyřadvacet“, překlápá se... „cet...“, houpe se za nohu pod cedulí „Tady je Krakonošovo“ hlavou dolů! To s vážnou tváří nešlo ustát a do kolen se smíchy tloukl i hasič u večerníčky dívat – ten záběr tam je – vzpomeňte na statečného bažanta, kterého jsme venku na vzduchu křísili, aby to mohl dohrát.

Konec 4. dílu.

Martin „Šneko“ Štěpánek

*

Zprávy z muzea

Poděkování

Děkujeme Bc. Michalu Jaklovi a paní Věře Babákové za péči při přípravě výstavy pana Oldřicha Vodsedělka a za její realizaci.

Mgr. Jarmila Novotná

*

Vysocké bačky ve Zlíně

V době letošní vysocké divadelní přehlídky se shodou okolností konala péčí muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně VI. mezinárodní konference.

(Pokračování na stránce 29)

150. výročí narození JUDr. Karla Kramáře

* 27. 12. 1860

ve Vysokém nad Jizerou

Rodina

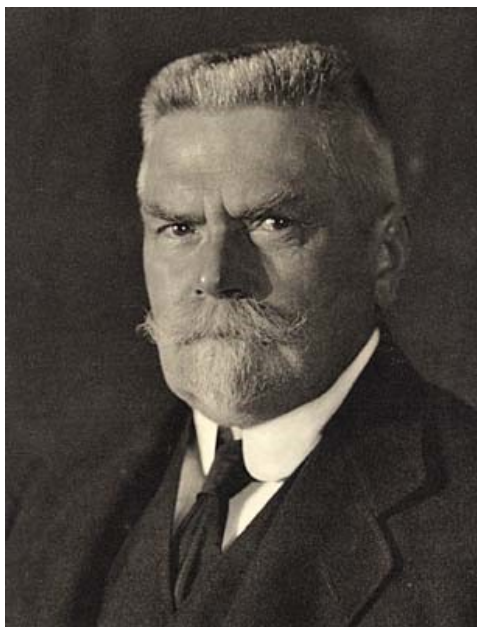
Otec Petr se narodil ve Stanovém, osiřel, vyučil se zedníkem a vlastními schopnostmi se vypracoval na uznávaného stavitele a majitele cihelny v Semilech, kam přesídlil, a tkalcovny, kterou odkoupil v Libštátě. V Semilech se účastnil veřejného a společenského života, např. ve zpěváckém spolku „Jizeran“. Matka Marie rozená Vodsed'álková byla dcerou rolníka. Její rodina patřila ve Vysokém k váženým starousedlíkům. Dědeček František zastával úřad vysokého starosty. Karel byl jediným dítětem z pěti potomků, které se dožilo školního věku. S oběma rodiči měl pěkný vztah. Jejich hrobka je nepřehlédnutelná na místním hřbitově.

Studium

Otcova finanční podpora mu umožnila vzdělání na univerzitách v Berlíně, Praze, Štrasburku, Paříži, Vídni a krátce i v Londýně. Roku 1884 získal doktorát.

Kariéra

Spolupracoval a publikoval v časopise Čas jako český realista s T. G. Masarykem. Přiklonili se k mladočechům. V 31 letech v r. 1891 se stal nejmladším poslancem rakouského parlamentu. V říšské radě se orientoval na národohospodářské a sociální otázky. R. 1896 vydal knihu „České státní právo“. Od r. 1894 byl i poslancem českého zemského sněmu a pak až do konce života československého parla-

mentu. Byl brilantním řečníkem. Měl široký rozhled a jazykové znalosti. Po r. 1901 se stal nejvýznamnějším představitelům Národní strany svobodomyslné. Velkolepou řečí v parlamentu obhájil návrh volební reformy. Byl zesměšňován a napadán nepřáteli a opěvován a vychvalován svými přáteli. Byl vnímán jako vedoucí osobnost české politiky. Kritizoval zahraniční politiku Rakousko – Uherska. Jeho slovanská orientace byla podporována i rodinou. Měl negativní postoj k Němcům. Od r. 1907 novoslovanství – vyvrcholilo přípravným Slovanským sjezdem r. 1908 v Praze. Doba banketů, slavnostních večerů a obědů či prohlídek pražských památek byla pro něj šťastná. Myšlenka spolupráce všech slovanských národů v monarchii nakonec neuspěla. Počítal s tím, že monarchie zůstane zachována a nechtěl se ve Vídni zdiskreditovat. O existenci Rus-

ké ústavy, kterou poslal příteli do Petrohradu těsně před válkou, neměl nikdo tušení.

Vězení

Pro Kramáře byl vztah k rodině a majetku důležitý. Proto na rozdíl od Masaryka a Beneše neodešel do emigrace, přestože jako nejznámější český politik mohl svými kontakty a autoritou velmi prospět zahraničnímu odboji. Přišlo zatýkání. Proces s Kramářem trval půl roku a emotivní řečník mluvil u soudu 3 dny. Dostal ale trest smrti provazem společně s Rašínem. Ve vězení strávil 25 měsíců celkem. Císař František Josef I. kterého si Kramář vážil, zemřel, a mladý císař Karel změnil rozsudek na 20 let žaláře. Zvyklý na luxus musel Rašínovi pomáhat při mytí nádobí a úklidu. Jeho nálady Rašín komentoval slovy: „Kramářovi je zima, topíme, Kramář mlčí, mlčím také...“ Později byli odsouzenici propuštěni. Zatčení považoval za nespravedlivé. Vracel se však jako národní hrdina.

Politika

Na 1. zasedání revolučního Národního shromáždění 14. 11. 1918 prohlásil habsburskou dynastii za sesazenou a navrhl T. G. Masaryka za prvního prezidenta Československé republiky. Vrcholný okamžik Kramářovy politické kariéry. Stal se premiérem a stál v čele Národně demokratické strany. Vítal T. G. M. ve svobodné zemi, k jejímuž osvobození oba přispěli. Dávného učitele a přítele. Kramáře měla čekat oslnivá budoucnost, ale opak byl pravdou. 8. 1. 1919 na něj byl spáchán atentát před kanceláří na Pražském hradě. Naštěstí neúspěšně.

Pak odjel do Paříže jako předseda české delegace. „Ve Vídni byl jsem velký pán a zde jsme takové docela vedlejší figury.“ Upřímně a naivně si myslel, že Češi spasí ruský národ. Postupně se proti němu kromě Beneše otočil i Masaryk a značná část společnosti. Neuměl být diplomatický. Ustoupil z cesty, když se zabýval svými ruskými plány a skutečnou českou vnitřní a zahraniční politiku pustil ze zřetele. Jeho strana v červnových volbách prohrála, vláda podala demisi. Neuspěl v Praze, Paříži ani v Rusku. Veškeré nabídky do vlády, senátu i diplomatických služeb odmítal. Byl přesvědčený, že je vhodným kandidátem jen na post premiéra nebo prezidenta. Přispíval do Národních listů – nedělní úvodníky. Zájem věnoval zákonům v oblasti národohospodářské. Roku 1930 byl v 70 letech poražen ve sporu s Hradem, ztrácel i autoritu ve straně a byl nemocen. Pocit zklamání a zneuznání ho vedl ke spojení s fašistickou Národní ligou J. Stříbrného. Předseda Národního sjednocení byla spíš formální funkce. Posledních 20 let ovlivňovala jeho politická rozhodnutí nenávisť k bolševismu a pangermanismu.

/Kramářův pád (internetový Ekonom ihned 14. 10.)

Výběr

Před jednadeceti lety koaliční vláda v čele s pravicovým národním demokratem Karlem Kramářem po prvních poválečných volbách do obecních zastupitelstev padla, i když se vůbec nezměnily poměry v parlamentu. Do dvou týdnů nastoupila nová, opět koaliční. Ovšem se sociálním demokratem Vlastimilem Tusarem

jako premiérem.

Pro Kramáře šlo o překvapení a zvyklosti mu dávaly za pravdu. Jenže společenský tlak byl silnější. A veřejnost vyslyšel Kramářův velký soupeř, prezident Tomáš Masaryk.

Masaryk nějakou chvíli uvažoval o úřednické vládě, potom jmenoval řádný kabinet postavený na spolupráci sociální demokracie a agrárníků. Kramářova strana z kabinetu vypadla, protože se nechtěla smířit s podřadným postavením. Na výsluní politické moci se nikdy nevrátila. Kramář přeháněl a zahraničním diplomatům si stěžoval, že nová vláda je bolševická. Nebylo mu to nic platné. Pod povrchem byly i jiné zájmy než pouhá politika. Porážku neutrpěla jen národní demokracie, ale i s ní provázaná Živnostenská banka, český finanční kolos. Měla zálsuk na Škodovy závody v Plzni. Nebylo to malé sousto, šlo o druhou největší zbrojovku v Evropě. Po nástupu nového kabinetu bylo vše jinak./

Manželství

Na jaře r. 1890 se seznámil v Rusku třicetiletý Kramář, vysoký, urostlý a pohledný, v kvalitním oděvu, zcestovalý, s osobním kouzlem (které z něj vyzařovalo hlavně, když začal mluvit), skvělými způsoby, s Naděždou Nikolajevnou. Byla 10 let vdaná, měla 4 děti. Narodila se r. 1862 v Moskvě, v rodině obchodnické elity Chludových. Její manžel Abrikosov vyráběl cukrovinky a v jejich salónu se scházeli umělci i vědci. Krásná žena Kramáře okouzila elegancí, velkorysostí i životním stylem. Měla chování aristokratky. Zamilovali se silně a naplno.

V korespondenci ji oslovoval Bobřo, ona jeho Rolničko. Jinak o něm mluvila jako o Kárličkovi. Naděžda patřila ke Kramářovi od r. 1891, ale rozvod trval 10 let. Měla komplikovaný vztah s jeho matkou. Vzali se na Krymu. Za svědka jim šel J. S. Machar. Byla pro něj ženou na celý život. Naučila se česky. Měla kontakty s českými spisovateli. Přátelila se s Růženou Jesenskou a Boženou Vikovou – Kuněticovou, ta ale víc tíhla ke Karlovi. Odloučení (K. ve vězení) snášeli oba velmi těžce. Ovlivňovala svého muže, bránila smíření s Masarykem. Byla zdrojem jeho síly a jistoty, ale i nešťastných rozhodnutí. Málo se mohla stýkat se svými dětmi. Seberealizaci nacházela v budování vil.

Bydlení

Roku 1902 pozvali na Barbo (pozemek na skále nad mořem – místo mezi Jaltou a Alupkou) českého architekta Jana Kotěru. Naděžda milovala antiku. Péči věnovala i parku. Naděždin vkus a styl měly vliv na podobu vil i na samotného Kramáře. Další vila na Baště v Praze. Vše muselo být podle ní. Radila architektům i zahradníkům. Kritizovala i vysokého Horáčka. V pražském sídle pobývali 6 měsíců, 4 na Krymu, 2 v Libštátě, kde trávili léto po ztrátě vily Barbo (po ruské revoluci jim byla znárodněna) ve vilce textilní továrny. Ve Vysokém měli pronajatý na náměstí byt. Užívali i 3 byty ve Vídni. Ve 20. letech už nebylo do Vídně proč jezdit a tak se Kramářovi zdržovali často v Praze. Kramář byl štědrý hostitel. Vila byla útočištěm ruských emigrantů i společenským centrem pravicových politiků. Stavbu

veliké a drahé vily ve Vysokém svěřili ruskému emigrantu Ing. arch. VI. A. Brandtovi. Na Olšanských hřbitovech dala Naděžda vystavět ruskou pravoslavnou kapli.

Vily

První reprezentační vila **na jihu Krymu** měla 13 místností.

Vila **v Praze** je nejzdařilejší a byla svěřena Fridrichu Ohmannovi, slovenskému architektovi. Patří k dominantám levého břehu Vltavy. Výzdoba interiéru (56 místností) byla bohatší než exteriér. Mříž balkónu nese **Kramářovo heslo** „PRAVDOU TŘEBA PROTI VŠEM“. Před válkou stála výstavba 1 milión, v r. 1933 v době krize byla cena desetinásobná. Společnost Dr. Kramáře pronajala vilu Národní galerii. Po r. 1948 byla společnost rozpuštěna a od r. 1951 byla vila ve správě Úřadu předsednictva vlády. Roky špatné údržby způsobily, že vila i okolí zpustlo. K zchátralosti přispěli i svazáci, kterým byla vila propůjčována. R. 1952 byl objekt uveden do původního stavu, po r. 1989 kompletně zrekonstruovaný. Od r. 1998 je pražská Kramářova vila sídlem premiéra.

Vysocká vila měla mít 78 místností. Dům spojuje gotický hrad a byzantský palác se staroruskými prvky. První slavnost ve vile byla oslava 30. výročí svatby v r. 1931. Kramářovi pozvali mnoho přátel i místních rodáků. Nechyběly květiny, hudba a velkolepý ohňostroj. Plány na společné využití domu ukončila nemoc Naděždy a horší se i zdravotní stav Karla. Vila byla za 2. světové války prodána NSDAP a po r. 1948 ji také čekal osud, který si

jistě Karel nepřál. Ještě jako zotavovna ROH byla po zhruba sedmileté rekonstrukci v 80. letech. Z vnitřního vybavení nezbylo nic než moderní dřevěné schodiště a dveře. Detaily stavby i park postupnými úpravami značně utrpěly.

Záliby

Kromě duchovních zájmů můžeme najít i záliby praktické a moderní. O sportovním založení vypovídají zprávy o výborném bruslaři, lyžaři, turistovi, tenistovi, jezdcí na koni a cvičenci Sokola. Hlásil se i k myslivosti, i když prvního jelena skolil až r. 1910. R. 1924 si koupil u firmy Laurin & Klement sedmimístný otevřený vůz, obrovské luxusní auto. Měl šoféra. R. 1931 zakoupil auto od firmy Tatra. Mezi záliby patřilo pití červeného a šampaňského vína. Pilo se z pohárů sklárny Nový svět, jedlo ze servisu porcelánky v Chodově. Víno, 200 l za rok, se objednávalo dvakrát ročně v bednách do vlastního sklepa. Z francouzských sklepů v Čechách a z Lobkowiczských sklepů v Mělníku.

Vzpomínky

Doktora Kramáře je nutno viděti – abyste ho dokonale pochopili – v jeho horském kraji, kráčejičího tempem téměř závodním po vysocké silnici. A poznáte – li jej v jeho prostém horském příbytku a ve společnosti jeho zajímavé ženy, máte dojem krásna, jakého poskytují umělecká díla. Nikdy na ně nemůžete zapomenouti.

Dr. Zdenka Hásková (Dyková)

Každý jeho pohled, každý pohyb jeho ruky považuji za velmi důležitý. Zná v okolí svého rodiště každý kámen, každou stezku. Chodí denně navečer

v určitou hodinu sám silnicí, aby v určitou dobu byl zase na vysokém náměstí a mohl se zastavit pro doutníky. Byla jsem šťastna, že jsem slyšela několikrát jeho úžasné improvizace na piano po jeho návratu.

Božena Viková – Kunětická

S mladým Kramářem jsem se poprvé setkal r. 1879 na Tři krále ve vlaku ze Železného Brodu do Prahy. Dozvěděl jsem se, že je žákem malostranského gymnasia. Byl jsem už advokát v Semilech a ředitelem a režisérem divadelního spolku. Po odbytí maturity vystoupil Kramář na konci prázdnin jako ochotník na jeviště – bylo to jeho první veřejné vystoupení a dopadlo dobře. Rozešli jsme se v nazírání o otázkách a problémech i politických i sociálních. Přece rád vzpomínám dob, když jsem s ním byl za mladších let jedné mysli a stejných směrů. V 80. letech jsme se stali horlivými stoupeneci realistického směru. Ten, kdo plave s proudem, plave vždycky dolů, Tedy plouti proti proudu. Tenkrát byly mé styky s dr. Kramářem nejdružnější. Často jsme hovořivali buď na společných procházkách po semilském okolí, buď při večerním čaji v mé domácnosti. Ten úsek času patří k mým nejmilejším vzpomínkám. Po r. 1893 počali jsme se rozcházet. Já se klonil nalevo, on napravo. Po zatčení r. 1915 se všechna protičeská nevraživost obracela proti němu. V těch těžkých dnech, kdy seděl na lavici obžalovaných, vydán německý spisek, v němž byl od jakéhosi idiota obviňován, že on je vlastně příčinou a původem světové války. Vítal jsem jeho vítězství. Bylo oslavováno v říjnu 1917 v Praze

na Žofině a v srpnu 1918 ve Vysokém. Tenkrát stál na vrcholku své popularity. Reprezentuje kus českých dějin, vynikaje nejen svým světovým rozhledem i intelektem. Nýbrž i svým svérázným charakterem.

Antal Stašek (výňatky)

„Je tak pořádný, tak přesný a mohl by jinak vyniknout.“

Otec Petr

Výtečného člověka toho čas od času spatřiti, pravici jeho přátelsky sevřít a třeba o všedních věcech důvěrněji s ním porokovat – patřilo dlouhá léta k mé životní nutnosti. „Neujdete, pane doktore, vysoké hodnosti. Mějte se však na pozoru. Češi nejsou tak „akorát“. Zastal se „bodrého“ lidu. Nedlouho nato střelil jakýsi výrostek na ministerského předsedu dra Kramáře. Ale co říci tomu, když záhy potom odsoupen byl Kramář ze svého místa?! A to v době, kdy zastupoval a reprezentoval náš národ na světovém fóru v Paříži!? To nepochopí rozum „kusý“, ani nejdokonalejší!

J. Janoušek

Výroky

„Poslouchejte – kdyby měla být opravdu politika jen obyčejný handl a vzájemné napalování – pak bych byl já první, kdo by z politiky utek.“

„Nejsem socialista, nevěřím na socialistické doktriny. Nikdy jsem lidu nelhal. Jednou nám ještě bude národ vděčným, že jsme drželi nekompromisně nesocialistický program.“

Vysoké nad Jizerou

Vždy stojí celou svojí osobností za svými názory. Nerozlišuje morálku politickou a soukromou.

Chodí po Vysokém a přemýšlí o tom, jak vystavět na nejkrásnějším místě dům nejen pro sebe, ale hlavně proto, aby mohl českým spisovatelům a žurnalistům poskytnout útulek. Je horák a k tomu Vysočák.

Dr. Josef Matoušek

Tehdy rakouská vláda chtěla amnestii pro dra Kramáře a Rašína s podmínkou, že se zaváží, že po celou dobu války nebudou vystupovat politicky, že budou žít v soukromí. Pro Kramáře to byla nabídka vyměnit žalář za Vysoké nad Jizerou. Kategoricky odmítli. Láska Kramářova k lesům a horám rodného kraje snad ještě více zesílila. Prožívá zde své volné prázdniny, chodí po stráních, kopcích, vodí nás, kteří občas ho přijdeme ho navštívit, po zamilovaných svých místech, jmenuje vesnice, údolí, vrchy a vy cítíte, že pro něho je to kraj na celém světě nejdražší a nejkrásnější. A už je to deset let, co přece jen dával přednost möllersdorfské věznici.

František Sís

Říkají-li Maďaři, že mimo Uhry není života a je-li, tedy že není takový, totéž myslí Vysočáci o svém domově a svých horách. Toto skromné, ale krásné hnízdo to také dokazovalo ve všech dobách. Bylo vždycky tvrzí uvědomělého citu národního, furiantsky vzdorného. Tímto duchem byli a jsou odkojeni všichni vysočtí a on to také je, který vložil živý a mocný cit do kolébky dra Kramáře. S podivuhodnou šíří zájmů sleduje všechny zjevy našeho národního života. Politika, umění, hudba, literatura, o všem mluvívá na procházkách v jeho společnosti.

Ant. Nečásek

Smrt

I nadále vítali ve svých vilách ruské hosty. Jejich majetek se ale ocitl na pokraji finančního krachu. Naděžda odešla 3. prosince 1936 a Karel ji následoval do ruské kaple na Olšanech půl roku nato **26. května 1937**. Zůstali po nich 3 vily, šperky a galanterie. Kramářovým dědicem v Libštátě byl syn jeho bratrance Karla Vodsedálka. Karel Kramář v politice působil 47 let a odešel z ní opuštěný a nedoceněný. Nedokázal se přizpůsobit změněným poměrům po r. 1918. Své odstavení od moci cítil jako osobní křivdu. Zášť E. Beneše šla tak daleko, že už jako prezident se nezúčastnil pohřbu. Nezištný, čestný, často až naivní politik s velkým charismatem, to byl Karel Kramář. Budoucnost mu dala v lecčems za pravdu.

Prameny

z fondu městské knihovny:

Karel a Naděžda Kramářovi doma (2008) – vydáno u příležitosti 70. vý-

ročí úmrtí Karla Kramáře
Z hor jsme (1927) – Sborník vydaný u

příležitosti zbudování pamětní busty na rodném domě dra Karla Kramáře

Busta JUDr. Karla Kramáře

pořízená vysockými studenty byla odhalena 14. srpna 1927 na jeho vysocském rodném domě čp. 10, tedy na něk-

dejší nejstarším sídle vysoké pošty, proto též zvaném „Stará pošta“.

Zhotovil ji sochař a cestovatel František Vladimír Foit (1900 – 1971) a odstraněna jako cenný kov byla 7. června 1943. Busta údajně přežila uložena druhou světovou válku, ale před komunistickým režimem byla pryč kdesi zazděna natolik zdařile, že není objevena dosud.

Dvě části podstavce vysoké Kramářovy busty nalezl v létě 2010 pan Jiří David při odklizení trosk

jedné drobnější stavby. Všechny tři kamenné díly, které záslužně ukryl Kramářův někdejší spolustraník, stavitel Oldřich Zítek, byly poté postupně převezeny do vysokého muzea ještě v roce stopadesátiletého výročí Kramářova narození. Jeden z nově nalezených dílů

nese na pravém boku z pohledu diváka signování „F. V. FOIT“, tedy jméno autora busty a syna majitele proslulého mrákotínského lomu, odkud asi kameny pocházejí. Vpředu pak na nápis na bustě „DR. K. KRAMAŘ“ navazuje nápis „narodil se /v tomto domě/ 27. XII. 1860 /Svému/ velkému rodáku /zbuodovalo/ studentstvo/ 1927./“

Z popisek výstavy v muzeu

Karel Kramář – 150 let od narození

V úterý 16. listopadu 2010 se v prostorách sídla Autoklubu České republiky uskutečnila pozoruhodná společenská akce, o jejímž konání by – jak jsem přesvědčen – měla být zpravena i vysoká veřejnost. Centrum pro ekonomiku a politiku, v jehož čele stojí prezident republiky Václav Klaus, totiž pořádalo seminář pod názvem „Karel Kramář – 150 let od narození“.

V přibližně dvouhodinovém programu, jímž provázel právě Václav Klaus, vystoupili přední historici a političtí vědci, z nichž alespoň někteří jsou známi i širší veřejnosti – prof. Robert Kvaček, doc. Jana Čechurová, doc. Stanislav Balík a dr. Martina Lustigová; novinářskou obec zastupoval Petr Zídek, redaktor Lidových novin.

Uvedení hosté se prezentovali poučenými a svěbytnými náhledy na Kramářovu osobnost a jeho (nejen) politickou činnost. Život a dílo slavného vysokého rodáka byly rozebírány ze všemožných úhlů pohledu, a proto nepřekvapí, že na přetřes se dostala i klasická otázka českého politického myšlení –

problém malého národa. Poukázal na ni první z panelistů, prof. Kvaček. Byl to ostatně právě tento renomovaný historik, kdo vyslovil jednu z nejpodněnějších myšlenek celého úterního podvečera: vyjádřil se v tom smyslu, že představitelé malého národa nesou znatelně větší odpovědnost než zástupci velmocí. Ti si mohou dovolit téměř vše, velikostí území či počtem obyvatel nevelkým státům však nepřichází v úvahu odpustit nic. Bystrého čtenáře patrně napadne, že toto zdánlivě triviální konstatování získá na významu při jeho aplikaci na současné politické realie.

Účastníky semináře zaujaly i příspěvky ostatních hostů – jak fundované líčení doc. Čechurové o životě dr. Kramáře, tak analytický pohled doc. Balíka na rozdíly současné a meziválečné pravice, ale i zasvěcený příspěvek dr. Lustigové (mimochodem brilantně přednesený), jež je autorkou jediné polistopadové Kramářovy biografie. Zmínku si zaslouží rovněž úvahy posledního z panelistů novináře Petra Zídka, který se zamýšlel nad pravděpodobným vývojem první republiky, pokud by Masaryk zemřel v průběhu světové války a hlavou československého státu by se stal „vůdce národa“ Karel Kramář.

Jakkoli se to z předchozích řádků nejeví jako příliš pravděpodobné, debata o Kramářově životě může být přínosná i pro současníky, na což ostatně bylo v průběhu podvečera poukázáno hned několikrát – přítomné zaujala především informace, že Kramář patří z dnešního pohledu k těm nečetným politikům, kteří byli schopni

během své politické kariéry výrazně zchudnout. To si dnes dovedeme představit jen stěží. Otázku, zda k ekonomickému nezdaru vedla absence podnikatelského umu, či spíše rozmary hýřivé manželky, ponechme stranou. Nerad dodávám, že to byly právě časté nářky na pikantní poměry v Kramářově domácnosti, které se po mém soudu omrzely i tolerantním jedincům z řad publika. Jednalo se ovšem asi o jedinou vadu na kráse celého setkání.

Alespoň tolik tedy kudálosti, jejíž průběh jsem se rozhodl velmi stručně vylíčit. Čtenář, který nenašel dostatek informací, nemusí být zklamán; Centrum pro ekonomiku a politiku připravuje sborník, v němž budou otištěny příspěvky všech panelistů. Zakoupit jej bude možné na webových stránkách této instituce (www.cepin.cz).

Příznivý dojem ze semináře hojně navštíveného význačnými osobnostmi kalí skutečnost, že se akci podobného charakteru nepodařilo uspořádat ve Vysokém – z paměti mnohých ještě nevytizela konference konaná při příležitosti výročí sta let od narození filosofa s vysokými kořeny prof. Jana Patočky. Není nejmenších pochyb o tom, že například tuto formu pozornosti by si jistě zasloužil i náš nejvýznamnější rodák.

*Bc. Jan Bartonička
Dodejme, že semináře se zúčastnila další vysocká studentka Veronika Havelková. Za příspěvek Honzovi děkuji. Články vzpomínající vysockého rodáka vyšly v Semilských novinách, Lidových novinách, Krkonošské sezóně*

(Pokračování ze stránky 20)

K ránu 12. října 2010 jsem v muzeu, vinou nečekaných technických obtíží, dokončoval obrazovou přehlídku z muzejních dokumentů pro promítnutí k našim přednáškám. Poté jsem se pak spolu se zásobou propagačních materiálů, se svolením pana starosty určenou k rozdáni účastníkům konference, naložil do automobilu kolegy Mgr. Daniela Dědovského „Korábu“ a vyjeli jsme časně do Zlína. Po úvodních dopoledních přednáškách, kdy mimochodem zazněla diskuse o možnosti soukenné obuvi již u vojáků postupně vykopávané čínské císařské starověké terakotové armády. Odpoledne po představení některých zahraničních muzejních sbírek následovala přednáška kolegy Dědovského, kde popsal pečlivě především výrobu baček s důrazem na dobu po druhé světové válce, nejen podle muzejních podkladů, ale zvláště dle poznatků získaných z rozhovoru s docentkou Růženu Váňovou, rozenou Tichánkovou. Hutný materiál odpovídal určenému času pro příspěvek, ale tlumočnice do cizích jazyků, přestože měly předem náhledy textů přednášek, si z důvodu odborných a nářečních termínů vyžádaly zvolnění kolegovy mluvy do té míry, že výklad se výrazně prodloužil a rozhodil tak původní program konference. Pokračoval jsem svým příspěvkem s důrazem na starší dějiny výroby baček a další kolegové se částečně drželi též soukenné obuvi, ať šlo o dosud vyráběné valašské papuče nebo v Rusku opět módní válenky. Vysocké bač-

ky byly pak zmíněny i v příspěvku o sbírce bot v pražském národopisném muzeu. Vyslechli jsme i další příspěvky včetně pozoruhodné projekce z dobových dokumentů o ko-začkách, kterou uvedla kolegyně Miroslava Vandrovcová, která se dříve hojně věnovala studiu života a díla JUDr. Karla Kramáře. Jiné povinnosti nás donutily k nočnímu návratu do Vysokého a další dva dny konference tak zažijeme snad až z chystaného sborníku.

Bc. Michal L. Jakl

*

Výstava

ke 150. výročí narození JUDr. Karla Kramáře potrvá od 28. 10. do 26. 12. 2010. Exponáty připomínající jeho život a dílo pocházejí z muzejních i soukromých sbírek.

*

Dvě sošky „odstraněné“ ze sochy těhotné Panny Marie karlovské, která stojí u silnice ve Třiči pod „Starovačkou“, se k nám vrátily až z Rakouska! Podrobnosti snad příště.

diskuse na půdičce

Divadelní kukátko

Oprava: v rozhovoru s panem Látalem o restaurování divadelní opony padlo slovo reduta – správně mělo být **veduta**.

KDP

Krakonoš letos nepřebíral klíč od města sám. Při zahájení v sobotu před divadlem ho doprovázela družina – čert, policajt Pivoňka, Škrhola a Kašpárek.

Počasi bylo nebývale nádherné.

Svou první besedu s diváky absolvovala v divadle v neděli sympatická herečka **Veronika Jeníková**.

klub režisérů

Na návrh odborné poroty XLI. KDP 2010 byly doporučeny do programu Jiráskova Hronova 2011 bez udání pořadí inscenace hry **Výmlat** v provedení Chvaletického divadla JEN TAK a **Slepice** v provedení Rádo-divadla Klapý.

* ————— *

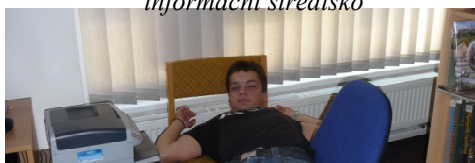

informační středisko

Divadelníci z Ústí nad Orlicí

vyprodali v sobotu odpoledne 6. 11. na pohádku o Popelce 12 řad v divadle. Dětem se líbilo. Večer se diváci v deseti řadách upřímně bavili. Herci v dobových kostýmech a obzvláště výborná hlavní postava si evidentně atmosféru v divadle znějícím smíchem užívali až k vlastnímu odbourání na scéně. Všichni byli zřejmě podle ohlasů s Moliérem spokojeni.

*

technika v akci

Vánoční představení

Ke koloritu vysockých Vánoc již ne-

odmyslitelně patří premiéra nového divadelního představení. Ta letošní

chce volně navázat na slavné období operet, které se ve své době dočkaly velké obliby.

Opereta je žánr, který si klade za cíl zejména diváka pobavit. Připravit mu chvíle lehkého úžasu nad množstvím herců a zpěváků, nad pestrou škálou kostýmů, či nad krásnými melodiemi, které mnohdy známe, ale nevíme odkud.

Tohle všechno si vám dovolujeme nabídnout v Mam'zelle Nitouche, jejímiž autory jsou Hervé, Henri Meilhac a Albert Millaud v překladu velikána českého filmu pana Oldřicha Nového.

V současné době se zkouší každý den. Noví herci, jichž je řada, překonávají nástrahy kladené jim režisérem, herci ostřílení režiséra udivují, muzikanti a zpěváci vítězí nad notami, ale všichni

společně máme jedno velké přání. Vidět a slyšet vás, diváky v hledišti a vědět, že jsme vám zpřijemnilí vánoční svátky.

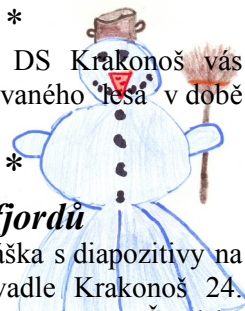
foto PeHe

Marie Trunečková

*

Loutková scéna DS Krakonoš vás pozve do Začarovaného lesa v době vánočních svátků.

*

Země jezer a fjordů

Cestopisná přednáška s diapozitivy na malém sále v divadle Krakonoš 24. listopadu se nesla ve znamení Švédska a Norska. Opět s PaedDr. L. Turkem. Škoda, že mnohé mladé „posluchače“, kteří hromadně dorazili, aby doplnili, pochopitelně i finančně, slabší počet zájemců, zajímavá produkce nebavila a rušili ji způsobem velmi nepříjemným pro ostatní opravdové posluchače a jistě i pro přednášejícího. Přijatelnějším řešením pro všechny by možná bylo, kdyby se tam prospali. Nebylo to ostatně na těchto akcích poprvé. Nikdo kompetentní ani z řad pořadatelů je nenapomenul. Myslím, že tlumočím názor i dalších účastníků a některé to může pro příště odradit. I. Ř.

Kudy, tudy k Betlému

Naučná procházka mezi betlémy. Ve dnech 10. 12. 2010 – 9. 1. 2011. Deně 13 až 17 hodin. Vysoké nad Jizerou 166 – „Chaloupka pod kopcem“.

Nové knihy

Dětské

T. Brezina: Hlas ze záhrobí, Netvor z hlubin, Expedice Kolumbus – Dino-

sauři, Úkryt hraběte Drákuly, Nestvůra z dračího jezera
 T. Deary: Shwindlova zločinecká akademie
 Válečná technika
 F. Gehmová: Upíří ségry
 Kniha pro správné holky
 D. Böhm: Ticho hrocha (pohádk. komiks z Afriky)
 Magor dětem
 J. B. Reidinger: Cirkus! Chauve
 R. Dahl: Matylda
 L. Larsen: Mapa mých světů

Románové

Ch. Bronteová: Profesor
 I. Ondráčková: Spokojená blbka
 S. Giacobini: Zavři oči
 S. Nopová: Daiquirita
 O. Walló: Na počátku byl kůň
 M. Pilátová: Má nejmilejší kniha
 I. Devátá: I Mezi nebem a peklem
 H. Murakami: Kafka na pobřeží

Napínavé

S. Larsson: Dívka která kopla do vosího hnízda
 V. Vondruška: Tajemství abatyše z Assisi

Cestopisné

V. Klaus: Zápisky z cest
 L. a V. Špillarovi: Pod africkým sluncem
 J. Mareš: Kurupira
 F. Šesták: Na kole do Evropského parlamentu

M. Rychlík: Pod Poloninami
Životopisné
 K. Hvižďala: Tachles, Lustig
 J. Pechar: Život na hraně
 V. Merhaut: Grafík V. Boudník
 Z. Navarová: Andělská počta (písně, texty)

Městská knihovna

Z HISTORIE

Jeníček Prasáček

3. část

Až přímo ve Tříči je potkal místní tesař a Jeníčkovi zastoupil svou robustní postavou cestu.

-Jenda, tys kradl v lese dřevo, teď jsem tě načapal. Zítra to nahlásím na měště a hajnýmu a vypráskají ti kožich. To bude mela. A nebo víš co, odpracuješ si to po večerech na pile. Dej pryč to listí a ukaž pod tím obsah. Dělej!-

Tesař marně prohlížel obsah kolce a nic nedokázal objevit. Všude bylo jen a pouze listí.

-Kde máš hrome to dřevo?-

-Jaké dřevo? Ke slovu mne nepustíš a nezeptáš se co vezu. Prostě listí a nic jiného než listí.-

Tesař se nyní rozzlobil.

-Takového máme na pile víc než dost. Zanáší dřevo, abych to stále jenom odmetal. Bídna práce. Hnusné listí. No, vezeš listí. To nechápu. Seš cvok cvokatý. Dobrá. A proč mne vlastně jedna jeden Jenda zdržuješ? Jeď, ať tě už nevidím.-

Jeníček pokračoval k domovu a kolec uzavřel do zadní části staré kůlny. Dříve než šel spát, tak se obul do lepších bot a vydal se do Vysokého. Toho

večera byla náhodou mše za jednu zesnulou starou měštku a kostel byl proto otevřen. Jeníček se vrhl k jednomu z oltářů a počal se modlit jak jenom to bylo vůbec možné. Několik známých, kteří jej viděli, tak usoudilo, že se musel dopustit asi velikého hříchu, že se natolik kaje. Farář jej stejný večer v hostinci důtklivě dával všem ostatním vzorem, že i u Jeníčka se za jeho činy hnulo svědomí a rozhodl si to s těmi nahoře udobřit. To již Jeníček dosáhl Kamence a vrhl se po chvíli s rozpálenou loučí do zadní části staré kůlny. Zde žasl a málem loučí kolnu zapálil. V kolci bylo samé zlato. Různé druhy peněz, samé zlato a vše a pouze jenom samé zlato. S kolcem se nedalo pohnout jak byl natolik těžký.

-Nístěji konečně jsi došel pokoje!- Jeníček byl ze svého pokladu nadšen, avšak netušil jaké problémy mu nyní mohou nastat a také nastaly. Nebýt Jeníčkem a skutečným prost'áčkem, tak by zlato tajně někde a to lépe na více místech zakopal, nechal si pouze zlomek a s tím by začal pro začátek šetrně jednat. To co dokázal, že do kolce naházal uhlí a šišky a kolce zbavil kola, aby kolce ani s pomocí kohokoliv nemohl odjet pryč. A po kontrole prasat šel ihned spát. Spal však ve spokojenosti bez jediného snu.

Druhého dne ráno brzy vstal a po chvíli uvažování se šel na své bohatství podívat. Na přilepšenou si nabral trochu grošů a vyvedl prasata na pastvu. Pro případ kdy musel odejít, tak je zavíral do ohrady. Tak také nyní učinil a rozhodl se jít do krčmy U sokola dát si něco dobrého na zub. Což se mu i také podařilo.

-Budu platit. Krčmáři, přidej mi jeden klobás na cestu...-

-Máš na to Jeníčku?-

-No, jasně, tady je grošík, lépe dva, bude to stačit?-

Krčmář byl překvapen, pravé zlato, žádné méněcenné toлары. Při odchodu se klonil až k zemi. Když Jeníček zmižel, tak poručil s obsluhou svou manželici a hned utíkal do Vysokého za purkmistrem.

-Mistře města, Jeníček platil starým zlatem, to ho tak dobře platíte? Je to blb, můj synek není po mne zase tak chytrý, ale prasatům také rozumí, když se dohodneme, tak by mohl vzít funkci prasáčka on, jak to vidí hlava první po vrchnosti.-

-Kuš sousede. To ouha. Minulý měsíc jsme mu zkrátili plat, ani si toho trouba jeden nevšiml. Jiný by ječel. A ve zlatě mu to jistě nebudeme platit.-

-Hrome, kde to vzal?-

*Píše Zdeněk Fišera –
pokračování příště*

*

Paměti zájezdního hostince

1. pokračování

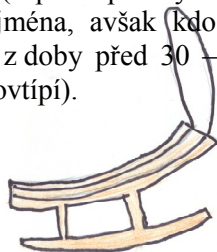
Tedy formanovi (jak se všeobecně říkalo) dostalo se v hospodě „ve Dvorku“ všeho, co potřeboval on i jeho příprěž. Aby nedostal „opici“ o to pečoval vždy otec, kterému šlo více o dobrou pověst hostince, než o výdělek. Když pozoroval, že host už je se svou střidmostí na hranici, tak mu odmítl nalíti. Host nepořídil ničeho, když se nad tím rozhartoval.

Přicházel-li do hospody host, který už měl „přebráno“ (šněroval silnici), uzařel před ním síň, když byl včas zpozorován. Podařilo-li se mu přece do-

Když byl host zvláště horkokrevný, tu byl zavolán městský strážník („poli-cajt“), který takového hosta zavedl buď do obecní šatlavy, aby vystřízli-věl nebo jej doprovodil na hranice města Vysokého, kde se s ním „roz-loučil“. Rozloučení bylo tehdy buď ústní nebo s použitím pěstního práva, na které nebyla tehdejší doba tak choulostivá. Pamatuji také, když měst-ský strážník musil zakročovati i proti svému bratrovi. (Z pochopitelných důvodů neuvádím jména, avšak kdo zná trochu poměry z doby před 30 – 40 léty, snadno se dovtipí).

*

Městská kronika Rok 1934 – část 8.

stati do hospody, byl otcem vyzván, aby se vrátil. Když to neplatilo, použil otec ostřejšího prostředku tj. nežádou-cí host byl „vyhozen“ (více nebo méně energicky, podle toho, jak si toho za-sloužil a podle toho jaký odpor kladl při tomto činu, který patřil k hostin-skému řemeslu). Při tomto výkonu asistoval někdy pan Ulvr, cestář, když nebyl zrovna na silnici.

Listopad – 1. až 6. mlhavo, padá sníh, který se rozlévá; večer hustě sněžilo a do rána napadlo asi 15 cm sněhu, kte-rý zůstal ležet, přes den voda, večer mrzne; mlhavé počasí, chladno (velký hon); sychravé počasí, oteplování, srážky po celý den.

6. Městské zastupitelstvo projednává na velmi rušné schůzi obecní rozpočet.
8. Pí Růžena Mařatková, pekařství a obchod, vdova, prodala za 80.000 Kč dům čp. 138 p. Antonínu Bartoníčko-vi.

Pracovní trh továrny na Hradsku: 280 – 340 dělníků, 50 – 60 úředníků včet-ně mistrů, kapacita je 450 – 500 dělní-ků.

11. Pěkné počasí bez sněhu. V Poniklé uspořádal Odbor Masarykovy Ligy letecké plachtění bezmotorovým leta-dlem, které provedl známý plachtař Fr. Pitterman. Zúčastnili se i zástupci našeho města. Letadlo mělo dřevěnou

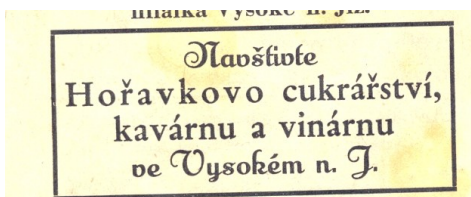
*Původní natřené lavice a stůl znovu
slouží rodině*

konstrukci a plátěná křídla. Bylo vymršťeno dvěma gumovými lany, která táhlo 10 osob, zatímco 4 osoby pevně letadlo v zadní části držely. Uvolněním se letadlo vymršťilo a vzneslo do výše asi 100 – 150 m a letělo asi 1 km ve vzduchu, potom pomalu klesalo a hladce přistálo. Této zajímavosti přihlíželo asi 500 lidí. Letadlo muselo být poněkud rozebráno a vneseno opět ke startu.

15. Započalo se s úpravou cest u továrny, čsl. sboru a u vily Dr. Kramáře z náměstí. Škvárou se cesty vysušují, ukáže se později jak se tento způsob úpravy cest osvědčí. 1 auto škváry věnoval Dr. Kramář na povrchovou úpravu. Pracovalo 6 dělníků, kteří měli 2 Kč na hodinu z výnosu 20 hal. přírážky ke vstupence ze zábavy, biograf. představení.

20. Sněhový poprašek. Krádež – hotelier Josef Mařatka byl okraden o obnos 1750 Kč odcizením hotových peněz z kabátu, který měl v lokále. Pro-

se konal z budovy Krakonoše 28. 11. Kolem fary šel průvod mnoha občanů a pozůstalých do kostela a na hřbitov, kde promluvil a rozloučil se s bývalou ochotnicí předseda divadelního spolku p. Karel Bartoníček, hotelier a cukrář. Volby delegátů do okresní hospodářské záložny – z původního kmenové-

ho jmění Kč 6190 připadají na zdejší obec 4 zvolení delegáti – rolníci Fr. Vodseďálek, Josef Žanta, Ant. Nosek, Josef Patočka.

28. Bez sněhu, bláto.

Stav nezaměstnaných v listopadu celkem 69 osob. Okresní sociální komise vyřadila 43 osob z akce st. stravovací, tím vznikl v řadách vyřazených rozruch.

zíravým pátráním, které bylo provedeno ihned v noci vr. stráž. Pohankou, byl pachatel dopaden ve Stanově. Peníze až na 180 Kč byly p. Mařatkovi opět vráceny.

25. Půda zmrzlá, trousí se sníh, náledí a bez sněhu. 26. Mlhy, deštivo.

V Semilech zemřela Emma Vodseďálková ve věku 80 let, choť bývalého obecního a okresního starosty. Pohřeb

Prosinec – 1. zmrzlá půda a slunečno.

MUDr. Josef Lhota opět nastupuje úřad státního obvodního lékaře.

2. Ředitelství škol vysockých uspořádalo na Petruškových vrších letecký den, lety bezmotorovým letadlem, které provedl pilot Pitterman z Prahy. Letadlo zapůjčili z Poniklé. Při nepříznivém počasí přihlíželo asi 300 osob. Výtěžek 130 Kč připadl ve prospěch školy.

3. – 10. 5 cm sněhu, mlhavo a voda. Deštivo a mlhy, teplo. 9° C, lijáky a mlhy, bez sněhu. Stále mlhy, blátivo, ve škole se svítí téměř celý den, i

v kanceláři.

8. Mikulášský večírek v tělovýchovné jednotě Sokol za přiměřené účasti.

10. Výroční trh na zboží a dobytek – malá tržba.

12. 20ti leté výročí popravy našeho rodáka Josefa Müllera, dobrovolníka 4. roty České družiny, popraveného v r. 1914 ve Wadovicích v západní Haliči (nyní Polsko).

15. stále mlhavé počasí, bláto, tma. V této době takové počasí nemá pamětníka.

Do seznamu voličského bylo zapsáno 859 voličů, z toho 387 mužů a 472 žen.

16. jednou zase krásně – avšak jen přes den.

Pěvecko divadelní jednota Krakonoš vzpomíná 100 letého výročí vzniku Národní hymny divadelním představením Země česká – domov můj...

Slavnost Vánočního stromu republiky na náměstí s hudbou a průvodem, kterou uspořádala Okresní péče o mládež. Slavnostní proslov přednesl ředitel školy Josef Vacek jako předseda.

17. – 20. Zase mlhavé a deštivé počasí. Teplota 8 až 10 stupňů.

22. – 30. Jasno a ochlazení. Po delší době zase zmrzlá půda. 3 ° pod nulou. Náledí a zase mlhy. Cesty se musely posypat pískem. Začalo oteplení a padat sníh k velké radosti dětí a hoteliérů, kteří jsou zoufalí. Sáňkování v proudu.

BIO Sokol předvádí český film Hudba srdcí. Návštěva byla veliká.

Zamračeno – a zase mlhy, umrzlo.

O Vánocích navštívilo nás asi 100 osob.

31. Oteplování, večer mlhavo a prší.

Obvyklé zakončení starého roku oslaveno bylo v sokolovně a to poprvé bez programu, pouze s tancem. Návštěva byla značná.

Pokračování příště. I. Ř.

*

Kohout

Jsou tu zase Vánoce, pokoj lidem dobré vůle. I my jsme tenkrát měli dobrou vůli. Že to nevyšlo?

Bylo to ve válce. Teta z „kraje“ nám poslala mladého kohoutka, abychom si ho dokrmili a zpestřili si trochu válečný jídelníček. Bylo to zakázané, ale co bylo ve válce dovoleno?

Kohoutkovi dala brzy ráno nazobat zrní, máčené v kořalce, aby usnul, a v košíku, zašitém v pytlovině byl expresní poštou večer u nás. Tatínek ho ubytoval u svých králíčků v podsálí, to byl takový polosklep pod malým sálem, při stavbě sokolovny sloužil kukládání náradí a materiálu. Vchod měl zvenčí. Celý den tam byla tma a tak se kohoutek ani příliš hlasitě neprojevoval, jako by věděl, že bydlí ilegálně.

Vánoce se blížily, kohoutek byl jako kulička, ale nastal problém. KDO?

Tatínek nedokázal zabít nic živého – taky následek války – králíky nosila maminka k panu Sedláčkovi, ale kam s kohoutem? Nemohla ho nést přes půl města a ještě někoho dostat třeba do maléru.

Nám začaly vánoční prázdniny. Nerozlučný trojlístek, bratr, kamarád Jirka a já, jsme byli zase pohromadě. Jako správní puberťáci jsme usoudili, že je to úplně jednoduché, jen useknout kohoutovi hlavu. Maminka měla nějakou práci po domě, tak ji překva-

píme. Přinesli jsme kohouta, položili na stůl na prkénko, Bohouš ho držel – asi ne dost pevně – Jirka se rozmáchl skautskou sekýrkou, hlava uletěla – ale uletěl i kohout.

A teď ta opeřená, bezhlavá příšera lítala ode zdi ke zdi, plácala křídly a z krku jí stříkala krev na všechno kolem, dokud nepadla na podlahu.

To už stála maminka ve dveřích skutečně překvapená, když viděla, jak se její, vždycky čistotou svítící světnička mění v katovnu.

Trest nás neminul. První dny prázdnin, až do Štědrého dne, jsme strávili uklízením té hrůzy a navíc, naše pubertácké sebevědomí bylo zle pošramoceno.

Když ale na Boží hod zavoněl z pekáče dozlatova upečený kohoutek, bylo odpuštěno. Aby ne. V obyčejných rodinách nebylo drůbeží maso častou stravou a ve válce už vůbec ne. A my tři jsme zase kapánek zmoudřeli.

Tak veselé Vánoce a kohoutky nezabíjejte v kuchyni!

Anna Čerovská

*

Klekánice aneb výchova dříve

Za naším domem na rozcestí stál uprostřed vysoký jasan. Pod ním se scházely děti z celého okolí. My holky jsme si dělaly na cestě zahrádky, hrály na tichou poštu, na prstýnky, na mezi trhaly jahody, zkrátka holčičí hry.

Když přišli kluci, bylo veselo. Ukazovali nám své dovednosti. Hbitě zdolali každou mez, vyšplhali až do koruny stromu, na mezi hledali a dráždili vosy, zlobili nás, ale nikdy neublížili. Večer jsme s nimi chodily na chrou-

ty. Ráno jsme měli slepice ke snídani. Myslím tím chrousty.

Rádi jsme si hráli na schovávanou. Jednou se nám hra tak zalíbila, že se nikomu nechtělo domů. Ve Tříči i Vojtěšicích odzvonilo klekání, rodiče nás volali domů, stmívalo se, ale my se k ničemu neměli.

Najednou se na rohu rozcestí pod třešní objevila tmavě zahalená postava. Hlubokým pomalým hlasem na nás začala promlouvat: „Já jsem Klekánice a přišla jsem si pro vás.“

V tu ránu se všichni rozutekli, každý směrem domů. Ten, co nejvíce utíkal na nás volal ať se nebojíme, že není opravdová. Já s mladším bratrem a malou sestřičkou jsme se zastavili až ve světnici u stolu. Na něm stála mžourající petrolejka. Seděli jsme na židli, ani nedutali. Vtom se ve dveřích objevila maminka – naše spása. Hned poznala, že s námi není něco v pořádku.

Druhý den se ve škole o ničem jiném nemluvalo. Kluci tvrdili, že to byla naše máma. Ta to ale popírala. Přiznala se až uznala, že Klekánice jako výchovný prostředek není třeba. Účinek byl dlouhodobý. Domů jsme chodili včas, večerní zvonění nám připomínalo poslušnost. Co kdyby přišla Klekánice?

Hana Kalousová

ROZHOVORY

ROZHOVORY

Jednou takhle v neděli dopoledne, přesně to bylo 14. 11. 2010 přálo počasí tak, že jsem se odvážila zeptat pana Františka Hubaře na pár věcí o jeho malém děcku – o rozhledně U borovice.

Nikde ani mráček, lidé chodili, fotili, ptali se a tak jsem se začala ptát i já.

1) Pane Hubaři, dobrý den, dnes se to opravdu vyvedlo, vidíte, na to, že je polovina listopadu, je krásně a dokonce i teplo.

To máte pravdu, dnes je nádherně, ale včera byla viditelnost ještě větší, dolů do kraje bylo vidět nádherně, hory byly sice v mlze, ale taková viditelnost bývá pouze jen několikrát do roka.

2) To máte pravdu, taky jsem tu včera byla a fotky stojí za to. Já se vás dovolím zeptat, ostatně, ptalo se Vás na to už hodně lidí, jak jste vlastně přišel na to, postavit tu něco tak krásného?

To mi bylo asi tak 10 let, kdy mě to místo okouzilo, jsem tu doma a vždy jsem tu byl doma. Západ slunce, to je něco nepopsatelného. Je to kouzelné místo, kterého by bylo škoda, kdyby se ne-

využilo, ať tu krásu vidí i ostatní. Toto místo mělo jakési předurčení stát se něčím takovým. Můj vztah k Roprachticím a okolí souvisí samozřejmě se zážitky a tak mi to již v té době vnuklo takovou jakousi myšlenku. Místo, právě tady nahoře neokouzilo jen mě, ale jednou se mi také přihodilo, že tudy projížděla jedna starší paní, která povídala, že toto místo je jakýmsi zjevením, že tady pravidelně již zastavovala se svým otcem a obdivovali ten rozhled..

3) Kdy jste se rozhodl, že „do toho půjdete“ a jak to probíhalo?

To všechno nešlo před „revolucí“. Musel jsem počkat na 17. listopad 89 a dobu po tomto datu.

4) Já jsem nahoře na rozhledně četla v knize návštěv, kterou jsem listovala. Píší Vám tam lidé hodně?

To víte, že ano, už je tam třetí kniha, ty další dvě mám doma a jsou tam hezké, ale i úsměvné zápisy. Někdy si tam lidé, jak se říká „vylejou srdce“.

5) Tak tohle já naprosto chápu. Jak to tedy probíhalo, než se začalo stavět?

Tak ta příprava trvala

nějakých 13 let. Jak jsem říkal, před revolucí to moc nešlo, ale po té revoluci byla taková doba, doba nadšení, zkoušení čehokoliv nového, doba elánu. Pro mě a mé blízké to byla doba přemýšlení, jak to udělat, aby to všechno klaplo. Sháněli jsme na to věci, které jsme nakonec sehnali, dříví bylo z našeho lesa, kameny byly z bouraček.

Každý ten kámen má nějakou historii. K povolení bylo potřeba nějakých 36 razítek. 2 roky intenzivně probíhala výstavba. Plánek namalovala paní Sůvová, všechno ze dřeva dělal Vašek Pacholík, který si na tom, „máknul“, protože to bylo všechno do detailů a jak vidíte, je to nádhera. To z kovu udělal jeho bratr Honza a jejich tatínek Josef, ti na tom mají obrovský díl! Tedy je všechno z místních zdrojů, ať těch neživých, tak i těchto pracovitých lidí, bez kterých by to tady nestálo.

6) Stalo se vám někdy, že byste se setkal s nějakou

závistí?

Ne, já ten život takhle neberu, já žiju tak, že závist nevnímám.

7) Já tak zvědavá nejsem, spíše by mě zajímalo, jestli byste do toho šel znovu, co vám to dalo a co vám to vzalo, to je jako na misce vah, vždy

je něco na jedné straně a vždy něco na té druhé.

Tak dnes bych do toho už nešel, vzalo mi to hodně šťávy, vyšťavilo mě to. Jsem již starší a už by mi nestačily síly. Veškerou práci se dřevem na tom ale udělali Vašek se svým tátou Pepou Pacholíkem. Mně to omezilo soukromí, ale jsem moc rád, že za pomoci těchto místních pracovitých lidí se to podařilo.

8) Také vznikla skládanka

nebo vystřihovánka, to já nepojmenuji správným slovem, protože jsem na vystřihovánky antitalent a slepím vždy to, co nemám a ustřihnu totéž.

Ano, k otevření jsem ji dostal od Honzíka Noska, nějak se to ujalo, tak se toho natisklo více a lidé o to mají zájem.

9) 17. listopadu, na státní svátek proběhne výroční setkání na rozhledně, jak to vidíte?

Tak, počasí mám objednáno, přijde i Krakonoš. Občerstvení zajistí hasiči z Roprachtic. Zveřejním zajímavou informaci o borovici a uvidíme, jak to dopadne.

10) V zimě něco chystáte? Bude otevřeno i v zimě a to v sobotu a v neděli.

Pane Hubaři, já Vám mockrát děkuji, že jste mě nechal vás zdržovat a ptát se na věci, na které jste již několikrát odpovídal.

Ještě jednou bych chtěla panu Františkovi Hubařovi poděkovat za jeho skromnost a lehkost, se kterou se se mnou, s malou myškou bavil nepřetržitě asi hodinu a půl, za neustálého proudění návštěvníků nahoru a dolů a dole pod rozhlednou. Chci popřát Rozhledně U borovice, ať stojí pevně a bez pohnutí na místě, kde fouká celý rok vítr a kde jsou hory v některých dnech na dosah ruky. Chci tomuto kouzelnému místčku nad Roprachti-

cemi popřát, ať svou obec zviditelní a ať i ostatní v celé republice, Evropě i na širém světě vědí, že nějaké Roprachtice existují.

*Šárka Kořínková
(Bohužel stejně jako vloni padla mlha a nebylo nikam vidět. Přesto návštěvníci na oslavu 1. výročí přišli.)*

SPORT

Cross Country Sklenařice

V sobotu 23. října se ve Sklenařicích konal poslední díl seriálu MG SPORT UFO KTM ENDURO CROSS COUNTRY 2010. Šlo o osmý závod v pořadí pětidílného seriálu a podle všech účastněných a podle diváků to byl velice zdařilý závěr seriálu. Bylo se na co dívat a závodníky trať bavila, i když byla velice náročná a kde kdo si sáhl na samé dno sil. Sešlo se celkem 207 jezdců včetně dětí, z toho 13 jezdců z Motoklubu Vysoké, počasí nám také přálo, tak nic nebránilo tomu, aby se uskutečnily skvělé závody. Trať byla poměrně rychlá a s délkou skoro 8 km trvalo jedno kolo cca 15 minut. Závod celkem trval 120 minut a jelo se dopoledne a odpoledne.

V kategoriích „Licence A“, „Licence B“, „Veteráni“ a dětské kategorie nemá náš klub žádné zastoupení, proto uveřejníme výsledky pouze kategorie, kde zářil vysoký zelený dres.

V kategoriích E1, E2 a E3 bylo několik jezdců z našeho motoklubu. V kategorii E1 zvítězil David Maleček, druhý byl Josef Novotka a třetí byl Kučera Lukáš. Na skvělém 4. místě se umístil Jan Nosek, který sice jez-

dí za AK Krakonoš Jilemnice, ale pochází ze Sklenaric a jel tedy na domácí půdě. Dále jen jezdci z vysokého klubu: Štěpán Laurin dojel na 11. místě, David Nosek se umístil na 12. místě, Pavel Kučera dojel na 26. místě. Jan Fedorko a Karel Berka bohužel z technických důvodů nemohli závod dokončit.

V kategorii E2 se na stupních vítězů zeleňaly hned dva vysoké dresy. Ondřej Josífek se umístil na skvělém 2. místě, Pavel Zelinka skončil hned za ním na 3. místě. Rychlejší než oni byl už jen

hužel kvůli zranění nemohl dokončit závod. Po rychlém ošetření se ještě

pokusil nastoupit a pokračovat, ale nešlo to. Následoval převoz na sešití rozraženého obočí. Pípanovo zklamání bylo velmi zřetelné, protože kvůli tomu, že závod nedojel, se v celkových výsledcích posunul až na poslední oceňované místo, přičemž bojoval o stupínek nejvyšší. V kategorii těch nejsilnějších hobby – jezdců se na 1. místě umístil Aleš Vondrák, na 2. místě Petr Petříček a na 3. místě Ladislav Belda. Na skvělém

Michal Buriánek z Motorsportu Chuchelna. Další vysočtí jezdci se umístili: Aleš Kučera na 7. místě, Jaroslav Kučera na 17. místě a Martin Tulach na 27. místě. Náš skvělý jezdec Josef Nosek závod výborně zahájil, ale bo-

5. místě se umístil náš Jan Slavík a na 11. místě dojel Lukáš Šulc. Všem závodníkům ještě jednou gratulujeme. Ve Sklenaricích však nešlo pouze o tento závod, ale hlavně se zde vyhlášovaly výsledky celého seriálu. Ceny

vítězům a hlavně speciální dresy, které byly vyrobeny výhradně pro vítěze seriálu, předával hlavní sponzor, patron a legenda českého motokrosu, mistr světa v motokrosu družstev a vicemistr světa motokrosu třídy do 125 ccm pan Jiří Churavý. A jak celý seriál dopadl pro naše jezdce?

V kategorii E1 se celkově na úžasném 1. místě umístil Jan Nosek (AK Krakonoš Jilemnice), ale jako sklenařický rodák stojí za zmínku. Na dalším skvělém 7. místě se umístil Jan Fedorko, David Nosek se umístil na 10. místě, Karel Berka na 36. místě, Jiří Vopálka na 41. místě, Jan Simon na 52. místě a Pavel Kučera na 57. místě.

V kategorii E2 se jezdci našeho motoklubu umístili na předních pozicích v celém pořadí jezdců. Na skvělém 3. místě se v celkovém pořadí jezdců umístil Aleš Kučera, až na 5. místě pak Josef Nosek, který se mohl (nebýt zranění) umístit mnohem lépe. Na 7. místě se umístil Ondřej Josífek, na 8. místě Pavel Zelinka, na 24. místě Jaroslav Kučera, na 34. místě Štěpán Laurin a na 62. místě Martin Tulach.

V kategorii E3 Jan Slavík dosáhl na skvělé 3. místo a Lukáš Šulc dosáhl na 8. místo.

Velké poděkování patří všem majitelům pozemků, kteří nám umožnili tak krásný závod uspořádat a také všem sponzorům! Více info o našem klubu na www.motoklubvysoke.estranky.cz

Jarda Kučera a Zuzana Zajícová

Dne 12. 11. 2010 pořádal Motoklub Vysoké v hotelu Větrov slavnostní zakončení sezóny 2010. Hlavním bodem programu bylo promítání zázna-

mu ze sklenařického závodu. Velkým překvapením, a to zejména pro vysoké jezdce, bylo předávání cen a poděkování za reprezentaci na závodech. Účast byla nad očekávání, sešlo se na 160 hostů a nikdo neskrýval nadšení a hlavně video natočené a zpracované od Miroslava Šaldy (1. GNK video studio) sklidilo velký úspěch! Kdo by měl zájem tak DVD se dá koupit v trafice na náměstí.

foto R. Kalkus

J. Kučera

*

TJ VYSOKÉ nad Jizerou

FOTBAL

Mladší přípravka

(Podzim sezóny 2010 – 2011)

Výsledkově – prohry s Jilemnicí, Jablonečkem, Novou Vsí, Sedmihorkami, Martinicemi a nejvýše se Studencem 0 : 9, výhry nad Semilemi 4 : 0, Turnovem 3 : 1, Bozkovem 1 : 0 a naposled Horní Brannou 16 : 0! Mezi střelce se zapsali po 1 brance Marek Šikola a Ondra Hellmuth, po dvou Vašek Šlauf, Vladan Klíma a Pěťa Flössl. Osmi góly se vyznamenal Ondra Blažek a jedenácti Jindra Šikola ml.

Po podzimu výsledky znamenají 8. místo s 12 body.

Z informací Jar. „Bzuka“ Metelky („Velcí“ fotbalisti se nechtějí zviditelnit.)

*

V Alpách na ledovci

Soustředění dětských sjezdařů z vysokého ski klubu proběhlo 6. až 11. listopadu v Rakousku. Ve středisku Hintertux osm dětí trénovalo, běhalo kolem pronajaté chaty. Byly i v bazénu. Kromě trenéra Karla Pohan-

ky na ně dozírali další tři dospělí. Lyžovaly na ledovci, kam se dostávaly kabinkou a jezdily vleky. Zpočátku jim chumelilo a foukalo, pak už bylo hezky a sluníčko.

*Podle účastnice Ivanky Markové,
které se tam líbilo.
I. Ř.*

*

Zpráva oddílu moderních gymnastek

Na Mistrovství České republiky v Praze 5. 6. se účastnily dvě družstva východočeského kraje, obě složené z našeho oddílu. Nejlepší umístění v jednotlivcích dosáhla **Klára Ševčíková** na 3. místě.

Krakonošův pohár

Další díl Východočeské ligy v moderní gymnastice se uskutečnil u nás ve Vysokém 2. října. Závod se konal v základním a kombinovaném programu. Pořádali jsme svoje první závody a myslíme, že jsme se toho zhostili docela dobře. Děvčatům z oddílu Hradce Králové, Dobrušky, Chrudimi i z našeho domácího oddílu předával poháry samotný pán z hor Krakonoš! Výsledky našich děvčat v základním programu kategorie 0.A:

3. místo **Alanka Hniková**, 6. Sára Parkanová, 7. Michaela Parkanová.

0.B: 6. Kateřina Knížková, 8. Nela Sadílková, 9. Anna Patočková.

Kategorie: I.:

1. Eliška Holá, 2. Beáta Strnádková, 3. Aneta Patočková, 4. Karolína Šimůnková, 7. Magdalena Šlaufová, 16. Dita Žďárská.

II.: **1. Klára Ševčíková, 2. Michaela Slámová.**

III. **1. Lenka Bělohlávková, 2. Zuzana**

na Lišková, 3. Šárka Knížková

Náš oddíl se zúčastnil posledního závodu v rámci Východočeské ligy, a to **23. října v Chrudimi**. Děvčata se umístila opět na předních místech a zároveň byly vyhlášeny celkové výsledky celé ligy, kde děvčata byla také velice úspěšná!

Celkové výsledky Východočeské ligy za rok 2010

Základní program moderní gymnastiky – 0.A kategorie:

4. místo A. Hniková, 8. S. Parkanová, 10. M. Parkanová

0.B: 8. K. Knížková, 13. Anna Patočková, 18. N. Sadílková

I. kategorie: **1.- 2. místo Eliška Holá a Beáta Strnádková, 3. Aneta Patočková**, 4. K. Šimůnková, 5. M. Šlaufová, 18. D. Žďárská.

II.: **1. místo Klára Ševčíková – vyhlášena nejlepší závodnicí Východočeské ligy, 2. Michaela Slámová**

III. **1. L. Bělohlávková, 2. Š. Knížková, 3. Z. Lišková**

Helga Ševčíková

Volejbal

Svoje podzimní části soutěží již mají odehrány ženy, žáci a vyjma jednoho utkání i muži B. Ženy jsou po podzimu s bilancí 7 výher a 9 porážek na 6. místě z devíti účastníků Krajské soutěže Libereckého kraje. Družstvo žen se snaží i nadále zapracovávat do týmu mladé hráčky, které ještě hrají žákovské soutěže. Vedení soutěže zvolilo náročný herní systém 8 sobot za sebou, což často přispělo k tomu, že se nepodařilo poskládat nejlepší sestavu. Navíc chybí stabilní nahrávačka, která by hře dala určitý řád. V jarní části soutěže se budou ženy snažit určitě vylepšit současné postavení v tabulce. Dopomoci by jim k tomu měla i stabilnější účast na trénincích, která nepatří zrovna k nejlepším.

Žáci odehráli svoje utkání na třech turnajích s Rokytnicí a Poniklou. Po podzimu skončili druzí a postoupili do jarní části sezóny do bojů o 1. – 4. místo v okresní přeboru, kde se utkají s družstvy Semil, Turnova a Poniklé, mezi kterými se budou chtít umístit na medailových postech.

Družstvo mužů B má v Okresním přeboru Jablonce nad Nisou na svém kontě 5 vítězství a 3 porážky. Prakticky každý zápas hraje v jiné sestavě složené převážně z hráčů A týmu, které doplňují ještě hráči Harrachova. Utkání jsou brána jako příprava pro zápasy A týmu. V tabulce je družstvo mezi prvními třemi.

V příštím čísle Vám přineseme informace i o našem nejméně úspěšném družstvu „A týmu mužů“, které má prozatím svoji podzimní část soutěže teprve v polovině.

Volejbalový oddíl

Akce TJ Vysoké nad Jizerou prosinec 2010 a leden 2011

- 11. 12. 2010 Výroční schůze ČESKÝ Ski klub Vysoké nad Jiz.
- 18. 12. 2010 Nohejbalový turnaj oddíl Cyklo
- 27. 12. 2010 Vysocké kriterium, běh na lyžích Ski klub
žactvo, dorost, dospělí – běžecký areál
- 28. 12. 2010 Turnaj v malé kopané fotbalisté
- 29. 12. 2010 „Poslední smеч“ a VH volejbalisté
- 7. 1. 2011 Výroční schůze turisté
- 8. – 9. 1. 2011 Pohár LK, předžáci AD Ski klub
- 15. 1. 2011 Výroční schůze fotbalisté
- 17. – 19. 1. 2011 MČR železničářů AD Ski klub
- 21. – 22. 1. 2011 Metrostav AD/ běh Ski klub
- 29. – 30. 1. 2011 Subterra AD/běh Ski klub

Zdeněk Seidl

— * —

Roprachtice prosinec - leden

- 11. 12.: Rozsvícení vánočního stromčku a posílání přání Ježíškovi - před hospodou U Tichánků
- 25. 12. Divadlo - U Tichánků
- 30. 12.: „Točte se pardálové“ - Hašlerovky pro milovníky staré Prahy přelomu 19. a 20. století - U Tichánků
- 31. 12.: Silvestr - U Tichánků
- Leden: Hasičský ples a o 14 dní později Ples Českého červeného kříže

Šárka Kořínková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Svatby

Dne 15. 10. uzavřeli manželství **František Šulc** a **Hana Buchtová** k všeobecnému překvapení v hasičské zbrojnici v předvečer závěru Krakonošova divadelního podzimu.

Dne 20. 10. si řekli ano v obřadní síni **Jiří Hloušek** a **Radka Krausová** z Roprachtic.

Blahopřejeme. Hodně štěstí!

*Vysoké detaily
foto J. Vaverka st.*

Narození

Dne 22. 10. se narodila dcera **Michaela Paterová** Martinu Paterovi a Martině Hájkové ze Skleňařic.

Dne 10. 11. se narodila Lucii (roz. *Vodsedálkové*) a Karlu Hornovým z Rokytnice nad Jizerou dcera **Jitka**.

Přejeme hodně štěstí a zdraví!

Vítání občánků

Dne 6. 10. byli mezi občany města přivítáni Ondřej Buchar, Karel Kodejška, Patrik Haba, Dalibor Horáček, Emma Preisslerová

Žaneta Mrvová, Karel Burgermeister,
Jakub Hrazdil, Josef Kubát.

fota I. Havelková

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

- Milada Cećová 91 let
- Marie Junková 72 let
- Miloslav Kocour 70 let
- Dagmar Kvardová 81 let
- Josef Martinec 77 let
- Věra Štěpánková 79 let
- Libuše Bartoničková 79 let
- Vladimír Hladík 85 let
- Slávka Hubačíková 74 let
- Zdenka Junková 86 let
- Václav Kramář 82 let
- Eva Petrušková 71 let
- Alois Šinkora 72 let
- Libuše Veselská 75 let

Sklenařice

- Pavlina Kyselová 80 let
- Zdeněk Rybář 72 let
- Františka Tomešová 80 let
- Marie Vondráková 71 let
- Oldřich Kristan 74 let
- Miroslav Prajzler 80 let
- František Špidlen 70 let

Stará Ves

- Miroslav Kluc 88 let
- Josef Poloprutský 78 let

Horní Trč

- Marcela Marková 80 let
- Anna Slavíková 80 let
- Jaroslav Votoček 78 let

Helkovice

- František Knop 74 let

Blahopřejeme. Hodně zdraví!

Úmrtí

Dne 16. 10. 2010 zemřel pan **František Vítamvás** z Vysokého nad Jizerou t. č. v Rokytnici nad Jizerou ve věku nedožitých 74 let.

Dne 17. 10. 2010 zemřela paní **Věra Němečková**, rozená Maryšková, vnučka vysockého starosty Josefa Emiliána Nečáska (*a pravnučka prvního vysockého výrobce skiji*) z Vysokého a Prahy ve věku nedožitých 82 let.

Dne 18. 10. 2010 zemřel pan **Stanislav Mevald** ze Sklenařic ve věku 60 let.

Dne 28. 10. zemřela paní **Jarmila Patočková** ze Sklenařic ve věku 87 let.

Dne 31.10. 2010 zemřel pan RSDr. **Čestmír Sládek**, žurnalista, spisovatel, posledně z Vysokého nad Jizerou, ve věku 83 let.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ
všeho druhu – smrky, smrky pichlavé,
borovice černé, jedle, jedle korejské
– všechny velikosti.

4. prosince na náměstí.

Opět z Hájovny Kolář Karel Turnov

Podnikatelství
staveb

Oldřich Zítek, stavitel
Vysoké n. Jiz.
Telefon č. 10.

**Josef Hásek, výroba
bačkor, Vysoké n. J. č. 110.**

**Berka - Štekr, autodoprava,
autodílna. Vysoké n. J.**

**Okuste chvalně známé vysocké
Josífkovy preclíky!**

Navštivte
hostinec u Zemanů,
Vysoké n. Jiz.
Dobře vyleželé pivo. Chvalně známá kuchyň.

Od 24. listopadu potrápilo občany náledí po městě.

**Všem čtenářům - zájemcům o předplatné: do 15. ledna 2011,
prosím, zaplat'te složenkou nebo v hotovosti na městském
úřadě paní Havelkové nebo v muzeu, eventuálně v knihovně.**

**Částka ročního předplatného s poštovným činí 132 Kč,
u těch, kteří loni neplatili po zdražení 12 Kč navíc,
je předepsána částka 144 Kč.**

Předplatné bez poštovného činí 72 Kč.

Děkujeme.

Zpravodaj MĚÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník XLIII-11-12/2010,
redakce: Ivana Řehořová, ikonky Anežka Petrušková, Marcelka Balatková a
Martin Králík,

náklad 450 ks, cena 12 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, výtiskl H&H Servis 2010.